AYDEDE

No. 93 — 118
CUMARTESİ 13 AĞUSTOS 1949
FİYATI 25 Kuruş

Cumartesi Günleri Çıkar Bitaraf Siyasi Hoşsohbet Gazete
İdarehane: Cağaloğlu Türbedar So. No: 18 AKÇA Matbaası
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon: 25332 — Posta Kutusu: 810

İŞİNİN EHLİ BİR USTA!..

ŞU, ACAİP DÜNYA

FIRTINA YÜZÜNDEN AŞK!

Şu yaz garip bir mevsimdir, doğrusu!.. Aşk tanrısı alabildiğine faaliyete geçer, genç demez, yaşlı demez gönülleri yakar tutuşturur...

Elbette ki, plâjların, mesirelerin, kırların, su başlarının bunda büyük rolü vardır. Gezmeğe, hava almağa, eğlenmeğe gidenler sere serpe olurlar, kadınlar vücutlarının bütün letaftini, erkekler ise kendilerine hâs meziyetleri ortaya dökerler.

Fakat, bu arabulucu mevsim, sade güzellikleri ile iş yapmakla kalmazmış; meğer şiddetli yağmurlarını, gök gürültülü fırtınalarını da gönül işlerinde kullanırmış! Meselâ, bakın! Geçenlerde Şmit isimli bir İngiliz ailesi Londra civarında oturan ahbapları Farmer'i bir ziyarete gitmişler. Aksilik olacak, hava birden bozmuş; gök gürlemeğe, şimşek çakmağa, bardaktan boşanırcasına yağmur yağmağa başlamış.

Misfirlerin kolundan tutupta sokağa atacak değiller a! Farmer'ler Şmit'lere yatak hazırlamışlar, buyur etmişler.

Gece fırına şiddetini arttırmış, korkunç tarrakalarla etrafa yıldırımlar düşmüş, ortalığı seller kaplamış.

Bu uzun, velveleli gecenin sabahında her şey sükûnete kavuştuğu, parlak bir güneş ortalığı ısıtmağa başladığı zaman bir de ne görsünler! Bay Farmer'in koynunda bayan Smit, bayan Harmer'in sinesinde ise bay Smit yatmayor mu!.. Şimdi, bu yaz fırtınasının azizliğini tâmir için çifte bir boşanma dâvası açılmış...

Haftanın son acaiplikleri

DOĞUM SANCISI KALKTI

Londra — İngilterede sancısız doğum için yapılmış olan yeni bir cihaz bütün hastaneler, doğumevleri ve ebe teşekküllerine dağıtılmıştır. Bu cihazın fiatı 22 İngiliz lirasıdır.

—«o»—

ZALOĞLU RÜSTEM!

Londra — Yedi yaşında olan Alan Ambrose kendi kuvvetini muhakkak ki kendisi de şimdiye kadar takdir edememişti.

Filhakika, geçenlerde babası kendisini bir müddet sırtında gezdirdikten sonra, «Hadi bakalım şimdi de sen beni taşı demiş» ve çocuk ki 27 kilo gelmektedir, 72 kilo olan babasını sırtına alarak evde dolaştırmaya başlamıştır.

Allan, şimdi aynı ameliyeyi, sırf eğlence olsun diye sık sık tekrar etmektedir.

PİYANİST KÖPEK!

Londra — Meşhur piyanist Arthur Benjamin'in senelerden beri yanında yaşamakta olan köpeğinin şimdi piyano çaldığı rivayet edilmektedir. Görenlerin söylediklerine göre, efendisinin müziğini dinleyen köpek, piyanist yerinden kalktıktan sonra piyanonun üzerine çıkıyor ve sağ ön ayağı ile bir «gli sando» çalıyor.

—o—

CİDDİ İMİŞ!..

Bayan (C...) evine yeni bir hizmetçi almıştı. İlk günden kokusu çıktı. Mutbağa akraba erkeklerden, hemşerilerden biri gelip, biri gidiyordu. Ne çare!.. Katlanmak, gerek!.. Kız, emsallerine nazaran boğaz tokluğuna çalışıyor, demektir!..

Fakat, bir gün bayan (C...) nin canına tak dedi, hizmetçisini karşısına aldı,

— Kızım, dedi. Bu olacak şey değil!.. Mutbağa erkek alıyor. Amcamın oğlu diyorsun, hemşerim diyorsun, eve bir sürü adam alıyorsun. Bu evin namusu var. Sana son sözüm bu...

Kız yılışarak güldü,

— Bayanecığım! dedi. Bunda hiç kötülük yok ki... Hepsi de nikâhlamağa söz verdi!..»

TİMSAH ARAYICILARI

Darwin — Timsaf avlamak suretiyle servete erişmek isteyen beş delikanlı buradan Darvin'in güneyinde bulunan Carpenteria körfezindeki Mc Arhur nehri bölgesine hareket etmişlerdir.

Bu delikanlıların, Brisbane'de bulunan bir firma ile bir kontratları vardır, ve firma timsahların beherini iki şilin ve altı pens mukabilinde satına almayı kabul etmiştir. Gençler, ayda 120 timsah vuracaklarını ve bu suretle büyük para kazanacaklarını tahmin etmektedirler.

—o—

KENDİ SÖKÜĞÜNÜ DİKEN TERZİ!

Nev-York — Colorado'da bir doktor kendisine uyuşturucu iğne yaptıktan sonra apandisitini şahsen almıştır.

—«o»—

ALTUN KURBANLARI

Lima — Perunun doğu bölgesindeki ormanlık arazide bulunduğu söylenen Altun tepenin yerini keşfetmek üzere araştırmalar yapmağa girmiş olan heyet bahis mevzuu tepeyi bulamadan dönmüştür. 40 kişilik heyetten yalnız 26 sı dönebilmiş ve diğerleri zehirli yılanlar ve örümcekler tarafından öldürülmüştür.

DÜŞÜNDÜRÜCÜ SÖZLERDEN

Hayatı kendi arzunuza uydurmak yanlıştır. İyisi onun bizden istediğini keşfetmek ve beklediğini temine çalışmak lâzımdır. Fakat bu, küç ve uzun zamana muhtaç bir iştir.

P. B.

BU NE ACELE!..

Bay F... her işini taksitle görür. Taksitle giyinir, taksitle traş olur, taksitle gezer, taksitle içer. Tabiî, her işini kredi ile gördüğü için, bâzı ay birini, öteki ay öbürünü, beriki ay berikini atlatır. Ne yapsın!.. Şu darı dünyada geçinmek için, Alinin külâhını Veliye Velinin külâhını Aliye giydirmekten başka çare var mıdır?..

Bay F... göbeğini oynata oynata kapalıçarşıdaki ahbabı mobilyacı Bay Ömerin dükkânına girdi. Selâm kelâmdan sonra,

— Şu bizim çocuk arabasının son taksitini vermeğe geldim, dedi.

Bay Ömer,

— Çocuk ne âlemde?.. diye sorunca,

Göbekli dostumuz,

— Allaha şükür! dedi. Dün, bir doktorla evlendirdim!..

—o—

BEN DAHA ESKİYİM

Köprü altı sakinlerinden Dalgacı Mahmut, dubadan bacaklarını sallandırarak oturmuş, gelen giden sandalları, motörleri seyrediyordu.

Bir aralık yanına, duba komşusu İpsiz Ali geldi. Bir taraftan ağzındaki izmariti keyifli keyifli tüttürüyor, bir yandan da kaşınarak macarları huylandırıyordu.

Dalgacı Mahmut ayakta dikili duran arkadaşına şöyle bir baktı,

— Ulan İpsiz, dedi. Senin ayakların benimkilerden de kirli. Pislikler âdeta kayalaşmış...

İpsiz Ali şöyle bir göğüs kabartarak,

— Ne sandın ulan! dedi. Ben senden beş yıl önce köprü altına geldim!..

AMERİKAN ESPRİLERİ

★ İnsan disiplini ya askerlikte, ya evlilikte öğrenir.

★ Lahana ve havuç her halde gözlere iyi geliyor ki, daha miyop bir tavşana raslamadım.

★ Geçen günkü film o kadar fenaydı ki, önümde oturan kadına şapkasını giyebileceğini söyledim.

★ Elbisesi bana bir bahçenin etrafındaki dikenli telleri hatırlatıyor; içini görebildiğim halde benden muhafaza ediyor.

NUHUN GEMİSİNDE

Son günlerde bir Nuhun gemisi hikâyesi aldı yürüdü Bilmem şu heyet geldi idi; bilmem aramaya izin verildi idi; bilmem Nuhun gemisi orada değildi de, burada idi gibi... Hazreti Nuh bu derece aktüel bir hal aldığına göre, bir fıkra anlatmak yerinde olur.

Tufanın ilk günü, Nuhun gemisi bütün hayvanatı alarak suların içinde çalkanmağa başlamış.

Gece olunca her kes ambarlara çekilmiş ve uyumağa başlamış. Vakit gece yarısını geçtikten biraz sonra, fil asık suratla Hazreti Nuhun karşısına dikilmiş,

— Uyku uyuyamıyorum! demiş. Bizim ambarda biri var, durmadan takır tukur bir şeyler yapıyor...

Hazreti armatör merakla sormuş:

— Kaç numaralı ambarda?

— 5 numarada.

Hazreti Nuh bir an düşünmüş.

— Ha! demiş. Şimdi anladım. O gürültüyü yapan kırk ayak olacak; her halde pabuçlarını çıkarıyordur.

Zamanın şahsiyetleri:

KRAL BÖYLE OLUNCA

Oslo'da — Burası Norveç'in başkentidir — zarif giyinmiş bir turist kadın yaşlıca bir adamın yanına oturmuştu. Kadın, durakta inerken bu adam, seyyahın ağır valizini kaldırdı, ona yardım etti.

Kadın teşekkürden sonra dedi ki:

— Sizi tanır gibi oluyorum. Çehreniz bana yabancı değil.

— Olabilir; ben Kral Haakon'um.

Haakon işte böyle bir kraldır. Ona ekseriya tramvayda, parklarda, lokantalarda raslarsınız. Hele sinemaları pek sever ve tabiatile biletini kendi alır, halk arasına oturur.

Askeri üniformalı olduğu zaman yarım tarifeden istifade eder.

Yabancılar bu hale şaşarlar. Lâkin Norveçliler gayet normal bulurlar ve hiç meşgul olamzlar.

***

Norveç'te her vatandaş Kralın huzuruna girmek hakkını haizdir. Bir defa uzak bölgelerden gelmiş bir köylü, huzurda iken uzun müddet konuşamadı.

— Affedersiniz, dedi, Krallarla konuşmaya alışmamışım.

Haakon şu cevabı verdi:

— Ehemmiyeti yok, dostum. Ben de Kral olmağa alışamadım.

SUDA NAKIŞLAR

TAVŞAN TÜYÜ

Hayretten dona kaldım ve hayret etmek kabiliyetini kaybetmediğime de ayrıca şaştım. Ömrümüz hayretle geçiyor.

— A! A! A!

Diye şaşmaktan şaşkına döndük. Her gün okuduğumuz gazetelerle kulağımıza çalınan sözler karşısında gırtlağımızdan çıkan ses o:

— A! A! A!

Bu seferki hayretime sebep olan haberi hülâsa edeyim: Memlekette şapka imal eden sanayiciler. Tavşan tüyü darlığı çekiyorlarmış. Ticaret Bakanlığı, ihtiyacı karşılayayacak miktarda döviz vereceğini ilgililere bildirmiş.

— Şaşacak ne var?

Diyeceksiniz? demeyiniz. Şaştım elbette! Şuna şaşarım: Tavşan tüyü, bulunmaz Hind kumaşımıdır ki Türkiyede, hattâ fazlasile istiysal edilemesin de bunun için harice para harcansın?

Nihayet bu, tavşan tüyüdür; tavşan çok üreyen ve artıkla geçinen bir hayvandır; memleketimizin her tarafı tavşan yetiştirmeğe müsaittir; Avrupa köylüsü tavşan beslemek suretile ilâve bir geçim yolu bulmaktadır.

Başka memleketlerden tavşan tüyü istediğimiz zaman:

— Yahu, koca Türkiye senelik yedi, sekiz bin sterlin değerinde tavşan tüyü yetiştiremez mi? O memleket ki tavşanın da, keçinin de, kedinin de en uzun ve yumuşak tüylüsüne şehirlerinden birinin ismini verdirecek husus ve müstesna bir iklime sahiptir...

Diye düşünmezler mi? Ayrıca şöyle de düşünen olur.

— Bu memleket yirmi sene kadar önce bir şapka kanunu çıkarmış, ahalisine şapka giydirmişti. Şapkanın tavşan tüyünden yapıldığını, göz önüne alarak orada bir şapka sanayiciliği kurmamalı, tavşan tüyü istihsal için kâfi miktarda olsun tavşan yetiştirmemelimiydi?

Bana öyle geliyor ki en şekilsizinden ve en fena cinsinden yerli şapkalar yapmak için bugün hariçten tavşan tüyü getirtmek şöyle dursun, Türkiye çoktan şapkacılıkta ileri bir memleket olmalı, en nefis tüyden yapılmış şapkalarını dahilde kullandıktan başka ihraç bile etmeliydi.

Hayır. Biz yurda her sene yüz binlerce liralık İtalyan şapkası sokuyoruz. Ayrıca yapacağımız kötü şapkalar için de tavşan tüyü getirtiyoruz. Ondan sonra millî sanayiden bahsediyoruz.

Değişen bir şey yok. Vaktile feslerimizi Avusturyadan alırdık; iyi fes yapamazdık. Sarıklarımızın tülbendini bile dış memleketlerden tedarik ederdik.

Fes, sarık, kavuk veya şapka... altındaki kafanın pek fazla değişmediğine şu tavşan tüyü, en canlı müşahhas delillerden biridir.

AYDEDE

ŞEFKATLİ HOCA

Motörlü trenle Ankaradan İstanbula geliyorlardı. Adam karşısında oturan karısına eğilerek sordu:

— Rahat mısın karıcığım?

Kadın gülümsiyerek cevap verdi:

— Rahatım canım!..

Az sonra adam yeniden sordu:

— Sarsıntı seni rahatsız etmiyor ya!..

— Hayır canım; yerim pek rahat!..

Bir müddet fasıladan sonra adam yine eğildi:

— Rüzgâr dokunmuyor ya?..

Bu candan alâka karşısında kadının ağzı kulaklarına varmıştı:

— Hayır ruhum, pek rahatım!..

Adam oturduğu yerden kalktı:

— Öyle ise yerlerimizi değiştirelim... dedi.

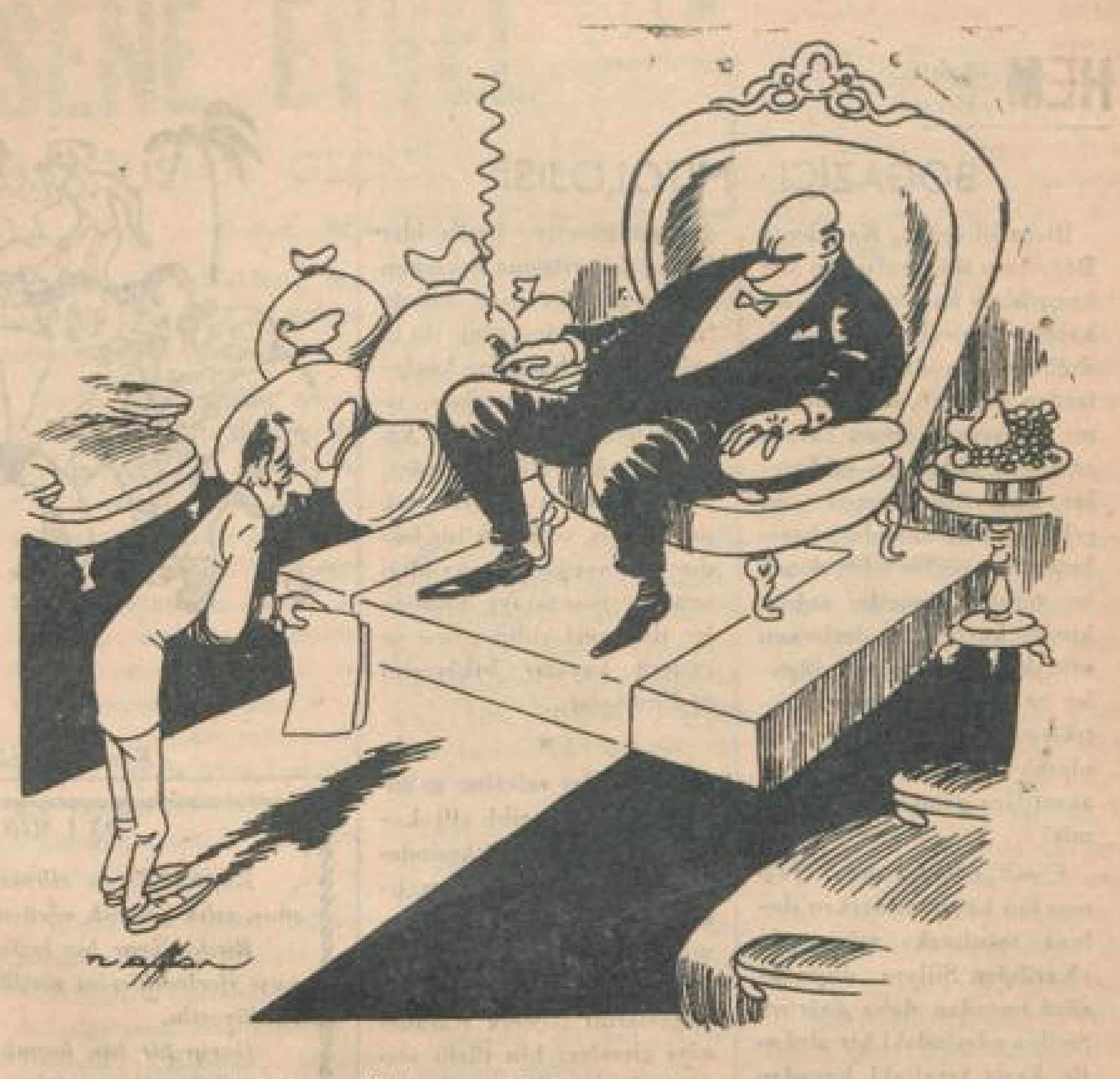

Tok açın halinden ne anlar»..

YÜZDE BİR!..

Bir öğretmen Amerika üniversitelerinden birini geziyordu. Yep yeni binalara, ağaçlı yollara, yeşil sahalara, her şeye hayran kaldı.

Yanındaki üniversite rektörüne dedi ki:

— Mükemmel! Kaç öğrenciniz olduğunu sorabilirmiyim?

Rektör cevap verdi:

— Hele bir düşüneyim... galiba yüzde bir!

BÜDÇE VE ÜSTÜNDEKİ

Halk — Ya sen zayıfla, ya altındakini besle. Bu iş böyle yürümeyecek üstad...

SHAVV'ın SÖZLERİNDEN

Bernard Shavv şöyle der: İngiltere ile Amerika, ayni lisanın ayırdığı iki memleket tir!

AŞK İHTİRASI

★ Aşk ihtirası buhar gibidir: ne kadar tazyık edilirse o kadar kuvvetlenir.

OLAGAN ŞEYLER

KANDİL TEHLİKESİ

Meryem Ana Kandili, bu kandilin kullanılması âdet olduğundanberi, dünyanın beş kıtasında acaba kaç milyon yangına, kaç milyonluk felâket ve zarara sebep olmuştur? Ay geçmez ki, cam silme uğrunda Museviler arasındaki korkunç kazalar gibi, Ortodokslarda da Meryem Ana Kandili yüzünden bir tutuşma vakasına sebebiyet verilmesin. Hoş, Musevilerin zararı sırf kendilerine münhasır kalır: halbuki ötekilerinki, —bilâ tefriki cins ve mezheb— yedi mahalleye ve mahalleliye zararlıdır.

Yine gazetelerde okudum: biri kutlu kandili yakarken perdeleri ve evitutuşturmuş. Başka memleketleri bırakalım: fakat İstanbul gibi bir çok mahallesi çam tahtasından, çerden çöpten barakalarla dolu bir şehirde yarı sönük bir kandilin bir kaç kilometre murabbaı genişlikte bir alev şeklini alıvermesi, habbe'nin kubbe, kıvılcımın yanardağı olması ihtimal dahilindedir. Zaten şehrimizin sayılı iki kundağı daha vardır: Mangal ile patlıcan! Eskiden her yaz, patlıcan kızartması uğrunda bir kaç mahalle kor yığını ve kızgın kül haline gelirdi. Büyük yangınlarımız yaza ve patlıcan mevsimine rastlar; yahut ta kara kışa, mangal zamanına...

Şefkat ve mürüvvet timsali olan Meryem Ana Tasvirinin, kendi önünde ve kendi namına işlenen bu felâketlerden en evvel müteessir olduğuna, hattâ, halim ve selim huyuna rağmen öfkelendiğine şüphe etmiyorum. Bu kudsi tasvir harekete ve dile gelebilseydi yerinden uzanarak: «— Aman, dikkat et. Anastazi! Gözünü aç Pavli! Dalgınlığa gelmez Yorgi! İşin şakası yoktur Aleko! Hem kendine yazık, hem bana, hem konukomşuya... Ayrıca dinimize de dahlettirirsin!» diye ihtiyatsız dindarları ikazdan herhalde geri kalmazdı.

Hattâ belki de kandilin alevi perdeye, perdeden tavana tavandan çatıya doğru arşın arşın uzanır ve resmindeki sakin lâtif nasiyesini hain kızıllığı ile hoyratça yalarken o şöyle de düşünürdü: «— Oğlumun doğumundan sonraki yirminci terakki asrında artık kandil, şem'a, meşale, hepsi tarihe gömülmüş birer karanlık hatıradır. Her dine ait ulu mâbetlerin elektrik denilen alevsiz ışıkla aydınlatıldığı bir devirde tasvirimin önüne dökülmesi, devrilmesi, akması, tütmesi olmıyan bir minimini ampul niçin yakmıyorsunuz?»

Reha

HEM öğretici eğlenceli

BOĞAZİÇİ · MİTOLOJİSİ

Birincisi şudur: Karadeniz Boğazının iki tarafından korkunç birer kaya varmış; bu kayalar yerlerine mıhlı, bildiğimiz kımıldanmaz kayalardan değilmiş öfkelendiler mi aralarında geçen zavallı gemilere nöbetleşe saldırırlar, biri yürür, çarpar, geri çekilir, sonra karşıdaki harekete geçer pertav eder, döner, bu suretle gemiciler sağdakinden kurtulayım derlerken soldakinin pençesine düşerler ve nihayet ikisinin çatıştıkları dakikada bin parça olarak coşkun dalgalarla sert akıntılara gömülüp giderlermiş!

Frenk edebiyatında «yağmurdan kaçayım derken doluya tutulmak» mânasında «Karibden Sillaya düşmek» sözü buradan daha doğrusu Sicilya adasındaki bir girdap ile karşı taraftaki kayadan kinayedir. Güya o geçidi bir ejder bekler, gemileri yutarmış. Ejder, aslında Poseidon ile Gêa'nın kızı Charybdeimiş, bir münasebetsizlik yapmış, Hercüle'ün öküzlerini çalmış: büyük Tanrı Zeus de buna öfkelenerek kızı yıldırımla çarpmış, denizin dibine yollamış. bir girdap şekline sokmuş. İşte bağrına çeken akıntı bu hırsız, kızını, kısaca ahlâksız kadını temsil eder.

Şu manâlı ve hoş efsane bir hakikatin masallaştırılmış şeklidir: zira Mesina boğazında gemiciler için gerçekten tehlikeli olan Kalafaro adında bir girdap ve tam karşısında, İtalyan yarım adası kıyısında da Silla denilen mehabetli bir kayalık vardır. Girdaptan kaçınmak isteyen gemici, çok kere teknesini o kayalara çarpar, parçalar.

★

Bizim Boğaziçi ile münasebeti bulunan yukarıdaki (Çatışan kayalıklar) efsanesi ise — garpli bir bilginin sandığına göre — Örektaşı ve Rumelifeneri dediğimiz tehlikeli yerden çıkmadır. Tarihin çok eski zamanındanberi orada, gemicilere yol göstermek için geceleri ışık yakılması âdetmiş.. Fakat daha önceleri, karanlıkta Boğaza giriyoruz, sanarak ilerliyen gemiler civardaki koya belki de bugünkü adile dağlaraltı limanına düşerler, geçit bulamıyarak kayalara çarpıp parçalanırlarmış ve hükmederlermiş ki iki kıyı, arasıra harekete gelir ve birbirlerile buluşup çatışır!

Benim bu masalı okuduğum vakit, çocukluk aklile düşündüğüm şey başka idi: Boğaziçi haritasına bakarken bu dar geçidin insan elinde büyük bir kudret olup iki taraftan itilse burunlar koylara, girintiler çıkıntılara, tıpatıp uyarak sapasağlam kenetleneceğine dikkat eder, «zahir, derdim» burası tek parça imiş, volkanik bir hâdise ile ayrılmış, ayrıldığı sıradaki manzarayı düşünenler ileri geri gidip gelen ve çatışan kayalar hikâyesini uydurmuşlar...

★

Argonodlar seferine gelince: Bildiğiniz gibi elli kadar Grek, Kolsid ülkesindeki altın yapağıyı ele geçirmek için Argo adına bir gemiye binerler, Ege denizinden Çanakkale ve İstanbul boğazlarını geçerek Karadenize girerler; bin türlü sergüzeştlerden sonra nihayet Kolşid'e varırlar ve Kral kızının yardimile sihirli yapağıyı bulup dönerler.

İngiliz muharriri Young'un fikrine göre masallaşan o altın yapağı, Ankaranın tiftik keçisidir. Yalnız bu bakımdan değil daha başka cihetlerden de Argonod'lar seferi bizi ve Boğaziçini ilgilendirir. Zira demin bahsi geçen Rumelifenerinde — hep efsaneye göre — Kral Phinée bu cesaretli, yılmaz gemicilere yer göstermiş, ikramlar da bulunmuştur. Onlar da iyiliğe karşılık Kralı, Harpi denilen insan yüzlü ve kanatlı ejderlerden kurtarmışlardır.

Efsane, bir zamanlar zengin Boğaziçi kıyılarına ikide bir yabancı ve korkunç haydutların ılgar ettiklerine işarettir. Tarihçiler sanıyorlar ki bu haydutlar ilk defa kayıklarında yelken kullanan adamlardır; kanat sözü buradan doğmuştur. Hattâ Boğaza hırsız ve çapulcu akını yakın devirlere kadar devam etmiş, Bizans saltanatı o haydutlukları ancak kuvvetli bir filo ve kalelerle önliyebilmiştir. Anadolu ve Rumelikavakları arasında bir zincir gerili olduğu rivayeti de Bizans tarihlerinde yer almaktadır.

Karıcığım, gördün mü? Mayom 30 yıl önceki tesiri yapıyor!..

ONA MİRAS KALMIŞ!..

Kopuk Recep ellerini pantalonun ceplerine sokmuş, ıslık çalarak yürüyordu.

Birden genç bir kızla genç bir erkeğin konuşa konuşa ilerlediklerini gördü. Delikanlı bir de bisiklet sürüklüyordu.

Garip bir his, kopuk Recebe bu sevdazelerin peşi sıra yürümeği emretti.

İleride sık ağaçlıklar ve fundalıklar vardı. Gençler buraya varınca, delikanlı bisikleti bir ağaca dayadı ve kızla beraber fundalıkların arasında gözden kayboldu.

Kopuk Recep te o noktaya gelmiş, kulak kabartmıştı...

Genç kız,

— Sensiz yaşayamıyacağım! dedi.

Bir aralık adam,

— Öldüm! diye inleyince,

Kopuk Recep,

— Herif öldü! Karı da onsuz yaşayamıyacağına göre, bu da bize miras kaldı, dedi ve bisiklete atladığı gibi oradan uzaklaştı.

— Çıplaklar cemiyetinden misiniz?
— Hayır! Plâjda elbiseleri çaldırdımda!..

Müsabakamıza iştirak ediniz

Gazeteniz genç kıymetleri teşvik ve tanıtma mahiyetinde bir müsabaka hazırlamıştır. Gelecek nüshadan itibaren okuyucularımızın — çini mürekkebi ile, beyaz kâğıda çizilmiş olmak şartiyle — gönderecekleri karikatürlerin iyileri «AYDEDE» de neşredilecek ve bunlar arasından seçilecek en iyi üç karikatür sahibi mükâfatlandırılacaktır.

1.ye 1 senelik, 2.ye 6 aylık, 3.ye 3 aylık «*Aydede*» abonesi

BAYAĞI HAMDİ!

Kavuklu Hamdi, orta oyununda peşekârla karşılaşır, tanışmaları iktiza ederdi. Peşekâr sorardı:

— İsminiz?

— Hamdi.

— Ne gibi Hamdi? Nasıl Hamdi? Ne Hamdi diye anılırsınız?

— Canım, ne gibi Hamdi'si var mı? Basbayağı Hamdi...

Peşekâr fırsatı kaçırmazdı:

— Ha, şimdi anladım, derdi, bayağı Hamdi!

NUHUN UĞURU

Lâf Hazreti Nuha gelmişken bir hikâye daha anlatalım:

Hani, Amerikadan gelen ve binlerce liraya satılan süratlı motorlar var ya; geçen yıl bay (F...) bunlardan bir tane satın almıştı. Motörün acentası uğur getirir diye, Hazreti Nuhun bir resmini de hediye etmişti.

Bay (F...) Hazreti Nuhun himayesi altında bulunan motörüne kuruldu ve Moda koyunda fiyaka yapmağa koyulmuştu. Fakat aksilik bu ya, elli mil süratle denizde uçarken, Fenerbahçe önündeki kayalıklara bindirmiş ve adamcağız öbür dünyayı boylamıştı.

Cenneti âlânın kapıcı başı sandalyaya kurulmuş keyif çatıyordu. Birden karşısında elinde tabanca ile (F...)i görünce şaşırdı:

— Be birader! dedi. Bu silâhı burada ne yapacaksın?.. Cennette tabancanın ne münasebeti var?

(F...) gözlerinde şimşekler çakarak gürledi:

— O Nuh denilen herif nerede! Beni bu hale o soktu. Temizliyeceğim!..

PÜRGOLİN MÜSHİL GAZOZU

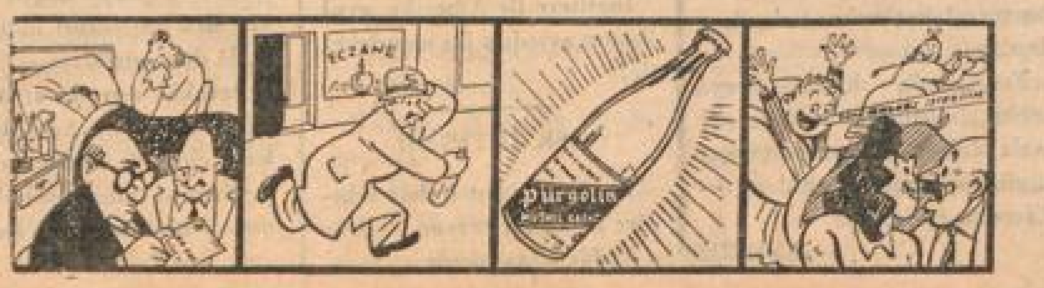

Hoş lezzet Kolay içim Kat'i netice

47 SENE EVVEL

BİR 19 AĞUSTOS GECESİ

No: 4

Yazan: *SERMET MUHTAR ALUS*

Gözlerimiz nurlandı, gönlümüz bağrımız ferahladı. Ooh, dünya varmış yahu!. Bostancı kıyılarında, Kozyatağı kırlarında işimiz neydi? Ne diye sürttük. Gelecek yer burası imiş.

Daldık Zühtü Beyin bahçesine.

Hazret, o vaktin belli başlı şehri ayincilerindendi. Donanmasını derme çatma çalgı çağanalarla panayır yerine döndürmez, yalnız bir ince saz peyler, takımın en makbul ve harcı âlemini tutardı. O sene, yeni yeni şöhretlenen kemençeci Anastasla udi Mısırlı İbrahimi kiralamıştı.

★

Evvelâ, erkekler arasına katılıp sazın bitişiğinde yer kaptık. Ağaçlara lüks lâmbaları asılmış. Ortalık gündüz gibi aydınlık, boyuna çanak mehtapları yakılıyor, her tarafı büsbütün aydınlatıyor.

Etrafı süzmeğe başladık.

Solumuz, kar karşımız yer melâikelerile pıtrak. Yavaş yavaş sola yanaştık, sokulduk. Adeta kadınların arasına karışmıştık. Alnımızdan, boynumuzdan zırıl zırıl terler boşanıyor, sucuk kesilen fildikos fanilâlarımız, kolalı gömleklerimiz tenimize yapışıyor. Dedim ya, halvette gibiyiz, handiyse sıcaktan dil altı çıkaracağız. Fakat kimin umurunda?

Bir kaç dakika geçti geçmedi, birden sendeledim; gözlerim kamaştı, kendimi kaybettim. Aman yarabbi! Kudret ve kuvvet sahibi ulu Tanrım neler yaratmağa kadir değildir? Solda, az ötemdeki mahluka öyle bir peri peykerki insanda ne tâb bırakıyor, ne tuvan. Gayet hesna müstesnalığından maada kıyafeti, hali, giyimi kuşamı fevkalâde temiz ve nazar ruba.

Arkasına bal rengi, gayet süslü bir çarşaf giymiş; peçesini kaldırarak yana atmış; koyu kumral saçlarını alnından taşırmış. Yüzü manolya beyazı, samur kaşları çekik çekik, yeşil gözleri mahmur mahmur, kiraz dudaklı ağzı hokka kadar küçücük bir Havva kızıydı bu.

Dört kişiydiler. Yaşlıca hatün her halde anne annesi, orta yaşlı hanım validesi olacaktı. 35 lik bir taze ablasıydı mutlaka, 6-7 yaşındaki kız da onun çocuğuydu muhakkak.

Peri peyker, tanır gibi bana bakıyor, dudaklarının hafifçe gülümsediği, yanaklarının çukurlaştığı seziliyordu. Ablasile burun buruna fısıldaşırken bizden tarafa göz kaydırıyor, büyük annesinin gerisine çekilip beni göstererek yine fiskos geçiyor.

Önceleri, doğrusu tereddüde düşmüştüm. Yanımızda başka erkekler de var.. Bunların arasında kocasının, ağabeyisinin, eniştesinin bulunması mümkün. Acaba tebessümü onlara mı? Ben kendi kendime gelin güveyi mi oluyorum yoksa?

Sağımı solumu kolluyorum, Hayır, gözü bende; Ablasına gösterdiği başkası değil, ben. Bedri bile farkına vararak dürttü ve usulcacık kulağıma mırıldandı:

— Birader turnayı gözünden vurdun, yüzde yüz bu gece muradına erdin. Artık yüreğin rahat etsin!

Uzatmayalım, bıyık burmaktan, fes oynatmaktan, göz kırpmaktan başlayarak işaretlere giriştim. Yanar döner ipek mendilimi çıkarıp çıkarıp koklama, kalbimin üstüne götürüp götürüp tutma, sigara yakmak bahanesile kibriti bir kaç kere çakıp çöplerini nihayete kadar yakma, göğsümü sımsıkı kavuşturup içimden tutuşmuş gibi düğmeleri birden çözme; bıyık burarken parmaklarımın üçünü bir araya getirip öpücük yollama, yani o devrin basma kalıp işaretlerini sıraya dizeyim derken evvelâ pek oralı olmıyan dilber, çekingen çekingen etrafı kolladıktan sonra gitgide yumuşayarak mukabeleye başladı.

Göz kırptı. Mini mini penbe mendilini kokladı. Göğsünün üstüne koyup yüzüne götürdü. Sigara yakmadı fakat gözlerini bayılta bayılta süzdü. Çarşafının önünü kavuşturup birden açtı. Nihayet çenesini kaşır gibi yaparak o da buseyi gönderdi.

Etrafta bunca halk var, görmüyorlar mı diyeceksiniz Ayol, kimin kimi görecek hali var? Herkes birini peylemiş, karşılıklı aşnafişnede. Ben meşgul, kendimden geçmişken arkadaşım Bedri blie beyaz maşlahlı, tekerlek çehreli, iri kıyım, hoşor bir hanımla işi pişirmş, pandomimayı da ilerletmiş.

Kalabalığın arkasından ince, gevrek, Karagözdeki Razzaki zadeninkine benzer bir ses öttü:

— Hanfendiler, beyefendiler büfeye teşrif edin. Her arzu buyurduğunuz emrinize âmadedir.

Ortalıkta bir dalgalanma baş gösterdi. Herkes itişe kakışa arkaya doğru seğirtiyor.

Benim kumral saçlı, samur kaşlı, ufacık ağızlı, manolya tenli meleğim ne kadar güzel, ne kadar kibarsa büyük annesi, annesi, ablası da onun gibi kibar, tok gözlü. Başka kadınlar, sonradan görme şık hanımlar acele acele büfeye koşarlarken bunların biri tetiğini bozmuyor; yalnız 6 - 7 yaşındaki cılız kız, mütemadiyen teyzesinin, yani benimkinin kolunu çekiyor; onu bırakıp annesinin, haminnelerinin eteğine asılıyor.

Hiç birinin kıpırdamadığını görünce vızıltıya başladı:

— Burada durmayalım. Biz de çalgı çalanların gerisine, o aydınlık kulübenin yanına gidelim. Orada şerbet varmış; şeker, çikolâta, pandispanya varmış, dondurma varmış; ben de isterim!.

O esnalar kalabalık birbirine karışmıştı. İleride bir kör döğüşüdür gidiyor. Deminki Razzaki zadenin gevrek sesile bağırtıları duyuluyor:

— Hanımlar, beyler, efendiler, acele etmeyin, bir bir teşrif edin. Allaha şükür ve sayei şahanede hepinizi ayrı ayrı izaz edecek miktarda yiyecek içeceği beleganmabelâğ mevcut!.

Artık durulur mu? Hımbıl mıyım? Benimkilere sokuldum. Sanki berabermişim, yabancıları değil de hısım akrabadanmışım gibi davranarak küçük kıza,

— Yavrum, seni dediğin aydınlık kulübeye götüreyim; istediklerini yedireyim! dedim.

Bu gibi fırsatları kaçırmağa hiç gelmez. Açık göz, apiko, girgin hareket eden daima kârlı çıkar, kazanır. Böyle aşne fişne dalaverelerinde, çapkınlık dalgalarında arada bir çocuk bulunması aranıp da bulunmayan nimettir; önce çocukla ahbaplığa girişmek en çıkar yoldur.

Sıska kızı kucağıma alıp büfeyi boylayacağım amma tereddütteyim. Ya kalabalığın içinde babası, amcası, eniştesi varsa? (Sen nenin nesisin, kim oluyorsun herif?) diye tepeme dikilirlerse çatarız belâya.

Herçibadâbad su testisi su yolunda kırılır; hamama giren terler; zanpara, omduğunu değil, nasibindekini bulur. Çıngar, dayak, kötek haritada yazılı..

Çocuğun elinden tuttum, kulağına eğildim:

— Haydi cicim, gidelim, oraya!.

Kız, silkindi, elini elimden kurtardı.

— Abla, illâki sen de geleceksin; sensiz gitmem! diye perinin eteğini sımsıkı tutmuş, bırakmaz da bırakmaz.

Taze utancından al çuha,

— Bırak eteğimi nonoşum!. Adeviyeciğim pek ayıp ediyorsun. Bu haller, bu inatlar senin gibi küçük hanımlara yaraşır mı hiç? Şerbet, içmediğin şey mi? Çikolâtayı, dondurmayı her vakit yiyorsun! diye oyalamağa çalışıyor; dılacan bir türlü susmuyor, tek durmayor.

Anne annesi, annesi de araya karıştı:

— Adeviye vızıltıyı kes; bak, bey amcan lütfedecek; seni götürüp istediklerini yedirecek! derleken, bana işittirecek sesle fısıltılar:

— Delikanlı bihakkın çok terbiyeli, çok nazik bir bey. Allah için gayet yakışıklı, arslan gibi genç...

Çocuk, tazenin çarşafına yapışmış, asılmada; şirretliği azıttıkça azıtıp terter tepinmede:

— Ablam beraber gelmezse gitmem. Zorlarsanız üstümü başımı paralarım, saçımı başımı yolarım!

Biçare taze o derece sıkılmıştı ki peçesini indirmiş, pelerini ile yüzünü gözünü kapamış, mahcubyetinden eriyor; ötekiler,

— Eyvahlar olsun, gördünüz mü olanları şimdi? Yumurcağın tutarağı tuttu, kolay kolay yatışmaz, Ne yapsak a dostlar? diye döğünüyorlar; afacana göz dağlarından da geri kalmıyorlar:

— Şu sarıklı hoca ile konuşan kim? Polis galiba! Göğsünde madalyaları, nişanları, belinde altı patları da var. Evet polis kumsarı; Toygar karakolundaki Deli Nezif efendinin tâ kendisi... Aman sus, sesini kes Adviye; şayet duyarsa soluğu burada alır, Seni yakalar yakalamaz zindana tıkar; çıyanlar, akrepler, yılanlar arasında helâk olursun.

— Eyvah, kumsarın yanında iki zebella da var. Biri sivil polis Arap Şükrü, öbürü Arnavud Rıza. Kuzum Nazif efendi, ayak türabın olayım bu tarafı yoklamaktan vaz geç. Yaramazlığı eden bizimki değil; Adviyecik uslu uslu duruyor.

Adviyecik, yine kulak asmayarak inadında devamdayken, etinden et kesilmiş gibi, ciyak ciyak bağırtıyı kopardı:

— Kolum, kolum, kolum!... Ablacığım, teyzeciğim kolum gitti; cadı haminnem çimdikledi, acısına dayanamıyorum!!

Sabrı tükenen büyük hanım, torununa bura bura müthiş bir çimdik basmıştı, Dildadem, çocuğu bileğinden kavrayıp, sürükleye sürükleye yürüdü.

Yallâh, ben de peşi sıra.

(Devamı var)

Gümrük memuru — Kırk paket sigara? Bu kadarı fazla!

— Efendim, biz ailece tütün tiryakisiyiz!

«Fransız Karikatürü»

PARA SIKINTISI DİYE BİR ŞEY YOKMUŞ! (Gazeteler)

Maliye Bakanı — İşte!.. Nihayet kurtuldu!..

AKILDA KALACAK SÖZLER

★ *Yeni bir dünya kurmak için bize daha mimar ve daha çok duvarcı lâzımdır.*

T. S.

★ *Banka öyle bir müessesedir ki eğer paranız varsa size para verir.*

J. L.

★ *Para bize zarf verir amma mazrufu vermez. Bize gıda verir amma iştah veremez. İlâç verir, sıhhat vermez. İnsanlar tanıtır, dost kazandırmaz; uşak tutturur, sadık adam temin etmez. Neşeli zamanlar sağlar, saat değil.*

İbsen

★ *Kırılmış bir kalbi tedavi için tek çare onu yeniden kırmaktır.*

S. M.

★ *Yalnız politikacılarla memurlardan mürekkep bir cemiyet kurmaktan kaçınalım. Zira böyle bir cemiyette şahşi teşebbüs faydasız olur ve tasarruf hiçe gider.*

W. Churchill

İSVİÇREYE MEKTUP

Ağustos mehtabı bir az rüzgârlı geçiyor. Böyle havalarda Açık Hava Tiyatrosuna gitmek ayrı bir dert. Tayyörler, jaketler, yastıklara rağmen rahat etmek değil. Hele piyesde de bir şey bulamayınca büsbütün sinirleniyor adam. Oyun içinde oyun hepimize oyun oynadı azizim. Maamafih eskiyi anmak bakımından -o da göz için- fena değil. Çarşaflı, fesli insanlar, arab halayık, külhan beyi hattâ sahneye çıkan ve ışıkdan dehşetli ürken iki beygirli fayton bile var. Bu fayton bir hayli fiyasko oldu o da başka. Himayeyi hayvanat cemiyetinin kulakları çınlasın, daracık kapıdan beygirleri geçirinceye kadar artist ve asıl arabacı neler çekmediler. Ekmek parası ne halt edersin. Oktay Rifattan insan neler beklemezdi. Ama herkes şair olamadığı gibi her şair de tiyatro müellifi olamıyor zahir.

Bu hafta bir de Kalamışdaki Klübe gittim. Bu klüp Moda deniz klübünü galiba gölgede bırakacak. Evvelâ Münir Nurettin her hafta orada verdiği konserler klübe tam bir klüp havasını vermiş. Yemekler güzel, yer fevkalâde, mond müthiş, velhasıl pek güzel bir yer. Benim orada olduğum akşam Yahya Kemal de vardı. Bir taraftan Yahya Kemal bir taraftan Münir Nurettin insanı mest ediyor tabii. Bir de baktım bizim Şevket (bey) de gelmiş. Kışı Avrupada geçiren bu san'atkâr ruhlu dostumuz Yahya Kemalin gurubunda idi. Dedimya hayatın tadını çıkarmasını bilen bütün simalar Kalamış Klübünde toplanıyorlar, hakları da yok değil.

Güzel Leylâ, yahut sarışın Leylâ, yahut nâmı diğer Tois kocasından ayrıldı. Onu Yeşilköyden hatırlarsın değil mi? Hâlâ güzel, hâlâ şık kâfir kız. Hele şimdi hürriyetine de kavuştu etrafına büsbütün «zalim» nazarlarla bakıyor. Geçen akşam Tarabyada otelde gördüm onu, senin anlayacağın bir içim su idi kendileri. Ya, otelde de oda bulmak bir mesele iki gözüm. Otel sahibi odaları hep hususî müşterilere kiralıyormuş bu yüzden Ankaradan gelen ve yakında dünya evine girecek olan bir ahbab oda bulamamış meselâ. Kulağıma bir başka dedikodu daha çalındı, ama bunu yazmak pek doğru olmıyacak, dur bakalım zamanla ne olduğunu iyice anlarım da o takdirde sana yazarım. Şimdilik bu kadar, hoşça kal iki gözüm.

Fitne Fücur

İZDİVAÇ ALEYHİNE SÖZLER

★ *Aşk, erkeklerin başlarını havaya kaldırıp baktıkları bir yıldızdır; izdivaç ise içine düştükleri karanlık çukur!*

★ *İzdivaç bir romandır ki kahramanı ilk sayfalarda ölür.*

★ *İnsan ömrü bir karı kocanın birbirlerini iyice tanımalarına yetmez.*

Bir dokun...

KÜREK CEZASI

Şehrin gürültüsünden, tozundan toprağından kaçıp deniz havası almak hoş şey, fakat İstanbul halkı için zor şey. Hele pazar günü böyle bir iş yapanın vay haline! gel gelelim, pazardan gayri günlerde gezip eğlenebilmek de ancak eshâbı yesarın harcı.

Bizler o bahtiyarlar zümresinden çook uzak olduğumuz için mevsim boyunca düşen fırsatların ancak bir kaçından faydalanıp karınca kaderince, felekten kâm almağa yelteniyoruz.

Geçen pazar ben de işte böyle bir fırsatı kulağından yakaladım, seyahate çıktım. Doğu Akdeniz, Batı Akdeniz, yok, olmadı, Güneydoğu Akdeniz veya Kuzeybatı Akdeniz... Ben neler söylüyorum, Allah aşkına? üzerinde mıknatıs demiri dolaştıran pusula ibresi gibi fırıl fırıl dönüyorum. Yoksa kendimi kaptırdığım bu fırdöndülük, politikaya atılıp particilik işlerine karışacağıma mı alâmettir dersiniz?

Yok efendim, yok. Hevâyi aşk eser serde; efendim nerdeee ben nerde? Politikacılık, particilik bizden ne kadar uzak şeylerse; doğusunu batısını bir yana bırakalım, Akdenizin kıyıcığında seyahat bile bizler için şimdilik bir hayâl-ı muhal!

Müsaadenizle, bendeniz bir Boğaziçi seyahati yaptım.

Köprüden vapura bindik. Günün pazar olduğunu yukarıda bildirdikten sonra vapurun kalabalığından bahse lüzum yok sanırım.

Henüz evi gezmeden senelik icar bedeli peşin istenmiş bir kiracı gönülsüzlüğü ile alt salona göz attım: gözlerim karardı. Merdivenin alt başında dirsekli, muştalı, omuz kakmalı bir yarma hamlesi denedim, kendimi üst başta buldum. Alnıma, ucu morarmış bir burun dokundu ve geridekilerin itmesile sülük gibi yapışıverdi. Kalın, sarkık, salyalı dudaklar arasından her nefesin aspiratör gibi fışkırttığı kerih ispirto kokusu midemi mukabeleye tahrik ediyor. Belli ki yol arkadaşımız akşamdan kalmış, sabahleyin de mahmurluk bozmak için susuz tarafından iki kadehçik parlatıvermiş.

Başımı yana çevirdim, bir çift çocuk patiği ensemde trampet çalmağa başladı.

İkinci ve yine sertçe bir hamle ile ayağıma yer edip ayaktaki istif arasına sıkıştım.

Uzunca boylu, ince, narin yapılı tazeciğin omuz hizasına kaldırdığı afacan hâlâ bacaklarını sallıyarak ayaklarını benim başıma vurmak istiyor amma yetişemiyor.

Çocuk bir aralık annesinin saçlarını avuçlayıp yüzünü ekşitti:

— İnh, inh, inh...

Tazecik telâşla:

— Eyvah, bunun sırası mıydı şimdi?

Yanındaki yaşlı hanımın kulağına eğilip fısıldadı. Öbürünün yüksek sesle emir verişinden belli ki kayın valde:

— Huyun batsın. Şu beceriksizlikten kurtaramadım seni. İndir aşağıya çocuğu, aç da salıversin şuracığa. Parmak kadar sıbyanın şeyinden ne olacakmış?

Tazenin tereddüdü kayın valdeyi öfkelendirdi, çocuğu çekip aldı. Bastıracak yer yok. Etraftakileri itip dürterek çö

Cemâl Refik

(Sonu 10 da)

Dünkü harp suçluları

SAĞIRLARA GIPTA!

Kır kahvelerine, deniz boyu gazinolarına gidiyor musunuz?

Ben pek gidemiyorum. Evvelâ bu yaz rüzgârdan göz açtığımız yok. Ağustos, mehtabı dalgalı denizle yerlere yatıp kalkan ağaçlar yüzünden tatsız geçti. Açık hava keyfini çıkaramadık... Açık hava tiyatrosunun ise hiç!

Evlerde pencere açmak bile her zaman mümkün olamıyor. Gök daima bulutlu... Hem ne bulutlar? Koşuya girmiş atlar gibi son hızla uçuyorlar. Yukarıda onlar; aşağıda köpüklü deniz veya hışırtılı ağaçlar... Tadı yok vesselâm!

Hoş, tadı da olsa yine kır kahvelerine, kıyı gazinolarına gidemezdim. Sebebi: hoparlör.

İstanbulun canına okudu bu âlet...

Muhakkak ki hoparlör ile klâksonu en fena şekilde biz kullanıyoruz. Şehir içi korna ve klâkson şamatasından dürülü gibi değil... Kırlarda ise kahve ve gazino hoparlörleri bazan klâkson gürültüsünü, hattâ tramvay çığırtısını bile hemen hemen arattıracak oluyor.

Hafta içinde kalabalık bir kafile ile yolumuz Küçüksu? Ey eski sükûn ve huzur köşesi! Ne hale gelmişsin? Nasıl bir işkence yerine dönmüşsün!

Yanyana, burun buruna üç kahve var. Üçünün de hoparlörü durmadan, soluk aldırmadan haykırıyor. Tabii, rekabet sebebile var kuvvetlerile...

Biri gazel okuyor; öbürü bir zenci havası plâkı işletiyor, üçüncüsü İspanyol şarkısı çalıyor. Birbirine karışan o sesler boşlukta uğulduyor, gürlüyor, tarrakalar hasıl ediyor. Üstelik rüzgâr, toz tabakaları, vapur düdükleri, yaprak hışırtıları... Mısır kazanları başında âvazeler... Salıncak ve dolap kurulmuş taraftan çocuk feryadları, çığırtkan yaygaraları!

Çalkantılı, köpüklü, oynak manzarasını da bunlara ilâve ediniz. Az sonra aklınızı oynatıp «çüşkatapinâ!» diye ortaya atılmamanız, tepinip çırpınmamanız, üstünüzü başınızı yırtıp sağa sola saldırmamanız, can kurtarana zorla sokularak Bakırköyüne doğru yollanmamanız nasıl mümkün oluyor, akıl erdiremiyorum.

Biz gerçekten sağlam, sinirsiz adamlarız. Tahammül kudretimiz şayanı hayret!

İşkenceyi zevku safa saymakta mislimiz, menendimiz yok. Dinlenmek için kafasını hoparlör kutusuna sokon insan nerede görülmüştür?

Kır eğlencesi bu mudur? Bu mu idi? Sağırlara gıpta!

R. H. K.

ORTAÇAĞDA YEMEK

★ Ortaçağda Kraliçaların bir tek çatalı vardı.

★ Yumurta kabuğunun içine parmak daldırmak ve tırnakla incini kazımak ayıp sayılırdı.

★ Büyük ziyafetlerde masa örtüsünü yarıda değiştirmek âdetti. Zira örtü el sürülemeyecek hale gelirdi.

★ Portakal, et kızartması ile yenirdi.

★ Tabak değiştirilmezdi fakat kaşıkları uşaklara verip yıkatmak ve yıkanmışını kullanmak mümkündü.

Sam amca — Geh! bili bili!..

DÜNYANIN EN BÜYÜK MAĞAZASI

Tabiidir ki, Nev-York'tadır ve ismi Macy'dir. Bu mağazada insana lâzım olan her şey bulunur. Meselâ sardalya kutusundan takma eve kadar!

Bir kaz, bir tayyare de satınalmak için de oraya girebilirsiniz. Hele eczane kısmı dünya ölçüsünde satış yapar. Bakkaliye kısmının ise büyüklüğü ve ehemmiyeti hiç bir müessese ile kıyas kabul etmez.

Kitap kısmında bir senede 750 bin eser satılmıştır; kümes kısmında satılan piliçlerin sayısı 1 milyonu geçmiştir.

Zaten Macy mağazasının günlük hasılatı 1 milyon dolardan aşağı düşmez. Tenzilât sırasında 1 buçuk milyonu aşar!

90 bin dolar kıymetinde kürk manto iki saatte satılmıştır. 12 bin kravatın satılması için bir kaç saat yeter!

Macy müessesesi 1858 yılında eski bir bahriyeli tarafından kurulmuştur; alâmeti farikası kızıl bir yıldızdır.

Böyle boir işaretin bazı kimselerce bolşevik alâmeti diye tenkid edilmesine karşı müessese sahibi şu cevabı vermiştir:

— Bizim kırmızı yıldız 1862 den kalmadır. Ruslar onu 1918 de aldılar. Öyle sanıyorum ki, bizimki yerinde duracak, onlarınki değişecektir!

İKİ DOKTOR

Bir hastanın nabzını muayene için ellerini yorganın altına sokan iki doktor yanlışlıkla birbirlerininkini tutarlar.

Birincisi — Çok fena, adeta ümitsiz.

İkincisi — Bana kalırsa, sadece zilzurna sarhoş.

ŞEHIRDEN NOTLAR

SOKAK KEDİLERİ

Kedilerin sokaklarda gittikçe çoğalmasına şaşan bir arkadaşıma, sözü başka yola dökerek şöyle cevap verdim:

— Ayağını yorganına göre uzat, derler: dile kolay! Ben bunun ne kadar güç bir iş olduğunu denemişlerdenim: Eski yolculuklarımın birinde, hem de kış gecesi, üzerime örttükleri yorgan boyumdan bir iki karış kısaydı: başıma çekiyordum, ayaklarım donuyordu: ayaklarımı örtüyordum, başım açıkta kalıyordu: dizlerimi büküp vücudümün iki ucunu da ısıtayım diyordum: zorla küçültmiye çalıştığım kemiklerimin sızısından gözüme uyku girmiyordu.

Bu ne sıkıntı, ne işkence idi. Hatırladıkça hâlâ acısını duyarım.

Ayaklarını bütün keyfiyle uzatamadığı yatakta rahat etmeye imkân yoktur.

Hoş, yukarıdaki atalar sözüyle anlatmak istenen şey bu değildir; bir hisap, bir tutumluluk öğüdüdür: zorluğunu göstermek için olsa gerek, bu biçime sokulmuştur.

Zordur, fakat lüzumludur. Eskiden o söze uyanlar çoktu: uyanlar çok olduğu için de İstanbulda bakkal dükkânı azdı.

Şehrimizin bir çeyrek asır önceki halini bilenler, yenisinde bakkal dükkânı bolluğuna şaşmaktan kendilerini alamazlar.

Babalarımız yiyeceklerini her ay gidip Asmaaltından alırlardı: ucuzunu, tazesini, özlüsünü... Ayrıca toptan alınan onların tartıda kaybı azdı: beti bereketi kaçmazdı: bakkalın kazanacağı da keseye kalırdı: ikide bir köşe başı bakkalına koşulmadığı için ev işi de kolaylaşırdı.

Yeni hayat, bu pek faydalı Türk âdetinden, göreneğimizden bizi ayırdı, uzak düşürdü. Şimdi hepimizi mahalle bakkalları haraca bağladılar: bunlara, her ay yiyim akçesi üzerinden en aşağı yüzde yirmi vergi veriyoruz. İpin ucunu o bakımdan da kaçırdık.

Artık zengini, yoksulu hep bir haldeyiz; mahalle bakkallarından aksata eden bir halkız. Evlerde kediyi çoğumsamamız, kedilerin evlerden yüz çevirip sokaklara dadanması, sokakların kedilerden geçilmez bir hal alması da bundandır: kilerlerin fare düşse başı yarılacak kadar tam takır kalmasındandır. Kileri boş evde fare ne bulsun? Faresiz evde kedi ne diye dursun?

REHA

Yarınki harp suçluları!..

Sayın Milletvekili MAŞU

Yazan: ANDRE DÂL — No. 13 — Çeviren: T. TUNA

Tebrik ederim!..

Seçim komitesi âzalarının ortasında oturan Maşu ayağa kalktı!.-

— Sayın bay Vali! dedi tebriklerinize candan teşekkürlerimi sunarım: Seçmenlerimin beni seçmekle, omuzlarıma feragat ve fedakârlık yükünü yüklediklerini bütün kalbimle hissediyorum.. Şu anda vatan ve millet uğruna hiç bir hizmetten kaçınmıyacağıma..

Maşu bunları söylerken «ne ahmak herif» diye düşünüyor, vali ise yüzünde sahte bir gülümseme ile dinlerken için için «söyle hergele ki!» diye tekrarlıyordu. Bu kalp pohpohlar, teşekkürler, gülümsemeler gecenin geç saatlerine kadar sürdü...

VII inci kısım

Millet Meclisine ilk bakış ve acaip misafirhanenin sakinleriyle ilk temas:

Maşu, Fransız millet meclisinin toplandığı sanki, bu binada her şey perde arkasında oynatılır demek istermiş gibi, asıl cephesi geride bulunan Burbon Sarayı'nı pek çok defa görmüştü. İçine milletvekili olarak gireceği o sabah, onu uzaktan seyredebilmek için Madlen kilisesinin önünden dolaştı, İngiliz seyyahların topuklariyle aşınmış olan Royal caddesinden yürüdü, Dikili Taş'ın arkasında, belli başlı Fransız şehirlerini temsil eden heykelciklerin saklambaç oynadığı Konkord meydanında ârâmsız oldu ve hangi ilk ayaklanmada kesilecekmiş hissini veren Sen üzerindeki demir köprüden geçti.

İlk gözüne çarpan şu, bir an için hapishane hissi uyandıran, bilek kalınlığındaki demir parmaklıklar, hiç bir yere çıkarmıyan merdivenler ve sütunların arkasındaki koca kalın divar oldu. Parke döşenmiş olan kaldırımlardan geçti, bir kaç kapı açıp kapadı ve sarayın içine girdi.

Saray dedik değil mi? Burası hakikaten bir saray mıydı? Emin olun, zeminini kaplıyan dört köşe siyahlı, beyazlı mermerler, buraya muazzam bir satranç tahtası manzarası veriyordu. Bu, hiç de yabancı düşmüyordu, çünkü bu çatının altında 4 yıllık dama partileri oynanıyordu. Tavanları yüksekti. Bütün hepsi, lüks bir otelin holünü hatırlatıyordu.

Maşu'yu şaşırtan noktalardan biri de, dıvarlardaki hafif yanan hava gazından sigara yakıcılarla sigara satılan köşk idi. O da, bütün safdil vatandaşlar gibi, içinde, sağcıların kullandığı lüks Havana pürolarından solcuların tüttürdüğü kırtipil paketli âdi tütünlere kadar renk, renk, çeşit çeşit sigaranın sıralandığı muhteşem bir camekân tahayyül ediyordu. Halbuki, bu, çıfıt çarşısından farkı olmıyan, harma karışık bir tezgâhtı. Şöyle düşündü:

— Demek ki, memlekette lâübalilik ilk önce millet meclisinde doğuyor.

Meclis hademelerinden biri yolunu kesti. Maşu adama selâm verdi:

— Ben, yeni Overn millet vekili Andre - Lüsyen - Maşu'yum, dedi.

Hademe hiç bir heyecan ve hattâ alâkada göstermeden, hastahaneye yeni bir hasta kabul eden bir hastabakıcı kanıksamışlığı ile:

— Sizi idare âmirliğine götüreyim, diye cevap verdi.

Dıvarlarında meşhur ressamların tabloları asılı olan Pa-Perdü salonundan geçtiler, bir fabrika gardrobuna benzeyen ve iki keçeli dolabların üzerine isimler yazılı bulunan diğer bir salona girdiler, hademe:

— Burası vestiyerdir, dedi. Sizin de bir dolabınız olacak,

Maşu idare âmirliğinde, idare âmirlerinden bir meslekdaş tarafından karşılandı. Meclis idare âmirleri çok garip mahlûklardır; bir seçim bölgesi tarafından seçmenlerin haklarını korumak, istedikleri halde, hiç çekinmeden, bir vicdan âzabı duymadan hancılık, kâh yalık ve tiyatro rejisörlüğüne benzer bir sanat icra ederler. Laf aramızda, bu pek de tepilecek bir makam değildir, yani! Barklarını, yakacaklarını devlet sağladığı gibi, ayrıca ceblerine de beş on kuruş harçlık koymaktan çekinmez... İdare âmirleri Cumhuriyetin şımarık veledlertidir.

Maşuya buyur eden B. Karton, onu merakla süzdü. İki dakika sonra:

— Sayın meslekdaşım, dedi. Tanıştığımıza çok memnunum. Oven de seçim mücadelenizi heyecanla takip ettik. Tam, birinci sınıf. Bundan aâsı can sağlığı!.. Seçim dosyası geldi. Hiç bir şikâyet yok!!!!

Güzel sözler

Maziye uğurlar olsun diyelim, istikbal karşısında paçalarımızı sıvayalım. S. S.

W Tabiat kadınlara o kadar kudret vermiştir ki kanunlar pek yerinde olarak kadın haklarını tahdid etmişlerdir. S. J.

★ *Öfke zekâyı söndüren bir rüzgârdır.* R. J.

★ *Yaşlanınca insan ne fena... yavaş yavaş kendi benliğine ulaşır.* M. B.

★ *Nikbin insan bedbin kadar yanılır; lâkin daha mesut yaşar.* S.S.

★ *Tarih'in en fena tarafı her tekerrürünün bize daima daha pahalı malolmasıdır.* Pillar

Yerli filimciliğimiz

(ÇETE) FİLME ALINIYOR

Refik Halid Karay'ın (Çete) romanı Duru müessesesi tarafından filme alınmağa başlanmıştır. Önümüzdeki sinema mevsimine yetiştirilecektir.

Diğer taraftan ayni muharririn (Hürriyet) gazetesinde tefrika edildiği sırada büyük rağbet gören (Bu, Bizim Hayatımız) romanının da senaryosu hazırlanmaktadır.

(Çete), Millî Mücadele zamanı Hatay'da geçen bir kahramanlık ve aşk macerasıdır.

Bu eser hakkında (Türk Edebiyat Tarihi) diyor ki.

«Çete» sarp dağlarda çağlayan bir aşk ve ateş selidir. Roman kahramanı Kıran'ın Hatay'ın Türk kalması için silâha sarılan bir Türk çetesinin ideal kahramanı oluşundaki göğüs kabartıcı güzellik kadar, kartal yuvalarında yaşadığı coşkun bir aşk macerası da güzel ve çekicidir. Bu eser, hattâ bir propaganda kitabı sanılacak ölçüde taşkın bir millî iman ve heyecan lisaniyle yazılmıştır.»

Kadın — (Kocasına) Aradığını buldun mu?

«Amerikan Karikatürü»

KORKUNÇ MAYMUNLAR!

Londradan, — Afrikada Gambie'de ekime hücum eden maymunlara karşı ordu birliklerinin seferber edilmiş olduğu bildirilmektedir. «Boaboon» adı verilen bu maymunlar bölgenin iktisadi hayatını felce uğratmak üzere iken imha edilmişlerdir.

Muhabirlerin bildirdiklerine göre süratle üremekte olan bu maymunlar rastgeldikleri erkek kadın çocuk herkese hücum etmekte ve ellerine geçirdiklerini öldürmektedirler.

BİZDE ACABA NASIL?

New-York'da — Neşredilen son istatistiklere göre, Birleşik Amerikada normal bir insan haftada 40 saat çalışmakta ve 30 saatini de muhtelif eğlencelere sarfetmektedir. 94 saatin geri kalan kısmını da uyumak, yemek yemek, giyinmek, yıkanmak ve yürümekle geçirmektedir. Eğlence saatlerinin şöyle taksim edildiği de anlaşılmıştır: «Sporda, oyunda veya seyirci olarak: 15 saat, radyo dinlemek 7-8 saat, otomobilde 3-6 saat, gazete okumak 4 saat.»

HARİKA İLÂÇ

Hasta — Doktor, verdiğiniz ilâç harika.

Doktor — Ya! Kaç tertip içtiniz?

— Bir tertip yapdırmıştım, onu da benden evvel amcam içti ikinci günü ölerek bütün paralarını bana bıraktı.

Garson — Bu bir oyundur. Bayan her gece yüzüğünü düşürür, yanındakine aratır!

«Amerikan Karikatürü»

...un mu?

«Amerikan Karikatürü»

...ZDE ACABA NASIL?

...-York'da — Neşredi- ...son istatistiklere göre, ...şik Amerikada normal ...nsan haftada 40 saat ça- ...kta ve 30 saatini de ...elif eğlencelere sarfet- ...edir. 94 saatin geri ki- ...ısmını da uyumak, ye- ... yemek, giyinmek, ye- ...nak ve yürümekle geçir- ...edir. Eğlence saatleri- ...öyle taksim edildiği de ...alınmıştır: «Sporda, oyun ...eya seyirci olarak: 15 ... radyo dinlemek 7-8 sa- ...tomobilde 3-6 saat, ga- ... okumak 4 saat.»

... Bir tertip yapdırmıştım, ...da benden evvel amcam ...kinci günü ölerek bütün ...larını bana bıraktı.

... her gece yüzüğünü dü-

«Amerikan Karikatürü»

NE DENİR

İşçi — Bayanlar!. Oradan çekiliniz, karanlık ediyorsunuz!

«Amerikan Karikatürü»

Sadrazam Kâmil Paşa

ve uğradığı sinsi hücum

Üstad Mahmud Kemal İnal'ın Millî Eğitim yayınları arasında neşredilmekte olan (Son Sadrazamlar) serisinden Kâmil Paşa'ya dair yazılmış bazı dikkata şayan ve devrin zihniyetini gösteren kısımları, bu mühim eserin kıymeti hakkında küçük bir fikir vermek üzere dercediyoruz:

Kâmil Paşanın aleyhinde bulunanlar, resmî ve hususî ahvaline taan ve târiz ile iktifa etmeyüb aslı nesline kadar dil uzatmışlardır. Garaz, insana neler söyletmez, neler yapdırmaz, paşanın aslı yehud imiş. Bu maddeden bahs ettiğimiz sırada büyük oğlu merhum Şevket Bey «Kıbrısda Yehudi yokdur ki ecdadı Yehudi olsun. Bunu lizarazın icad ile neşr eden Mahmud Celâlüddin Paşadır. Uygunsuzluğundan dolayı maliyye nazırlığından azl etdirdiğiçün paşa hakkında böyle bir isnadda bulunmuşdur. Paşanın babası, Anadoludan Kıbrısa gitmişdir» dedi.

Damadı Naci Paşa da — sualime cevaben — gönderdiği mektubda şöyle diyor:

«... Paşa, Lefkoşede doğmuşdur. Babası, Anamurdan Kıbrısa geçmiş ve kal'a topcu zabiti olduğuçün oraya yerleşmişdir. Aile, aslan Anamurludur. Anamurda onlara «bayrak darlar» denirmiş. Aile rivayeti olarak büyük dedeleri, Kıbrıs fethinde bayrak darmış, Lefkoşe kal'asine ilk bayrağı o dikmiş.»

Kâmil Paşa 20 cümadelâhire 1325 tarihli tezkiresinde diyor ki:

«... Rusye taraf daranı, Rusyenin arzusunu husule getirmek emelile tehliyyei eshabına şürû ederek hakkı kemteride olan emniyyeti şahanenin ihlâli zımnında bir ahşam hidmeti âcizide bulunan uşağın kıyafetine müşabih kıyfetde tedarük etmiş oldukları bir âdemi bazı medreselere irsal ile namı âciziye olarak talebeye bir çok liralar tevzi ve «sadrı âzam tarafından bu yolda daha çok paralar alacaklardır» deyu tebşir olundukları serayı hümayun hafiyye me'murları tarafından istihbar ve arz olunması üzerinne talebei merkume, serayı hümayune celb ile icra olunan tahkikatda pusulanın Mahmud Celâlüddin Paşa (!) tarafından tertib edilmiş bir keyfiyet olduğu tehakkuk etmiş ve fekat paşayi müşarün ileyh hiç muahaze olunmadığına nazaran işi nasıl geçişdirebildiği anlaşılamamışdır.»

Şevket Beyin dediği gibi paşanın yehudül asl olduğunu işaa eden Mahmud Paşa ise bu hareketi, talebeye para dağıtmak suretile ikazı fitne etmek istemesine nisbetle ehveni şer ad olunur. Çünki onun isnadile yehudluk tehakkuk etmez. Lâkin ikaz etmek istediği fitne, ocak söndürür.

Kâmil Paşayı mekamı iktidardan düşürmek içün Mahmud Paşanın tertib ettiği mefsedetin — ucu kendine dokunacağını teemmülle — padişahın ürkmesi icab ederken mefsedetin mürettibi hakkında bir şey yapmaması şayanı nazardır.

«Lârus» ansiklopedisinin tetümmesi olan (mayıs 1907) tarihli mecmuada

«Kıbrıslı bir musevi (!) aileden mütevellid olub pek genç (!) olarak islâm olmuşdur. § Lisanı mader zadı olan rumcayı (!) öğrenmişdir.» deniliyor.

Bu saçma söze ne denir? «bir musevi aileden mütevellid ve pek genç islâm» olduğu hangi senede istinaden — bir hakikati tarihiyye şeklinde ortaya konuyor? Bu husus «musevi» ise «rumca» nasıl lisanı mader zadı oluyor? «musevi» nin lisanı mader zadı «rumca» mıdır?

Böyle lâfların, ilmî eserlerde yer bulmasına yalnız musevi ile rum değil, her millet teaccüb eder.

«Hayat» ansiklopedisinde

«... Onu sevmeyenler ve çekemeyenler, bazı vehmî benzeyişler ve andırışlar ileri sürerek kendisinin yahudiden dönme bir âdemin oğlu olduğu ve Salih Ağanın evvelce Salamon (!) adını taşıdığını ileri sürerlerdi. Bu, temamile yalandır. Soğuk bir iftiradır. Kâmil Paşa, Türk oğlu Türkdür.» deniliyor.

(Sonu gelecek sayıda)

MEDENİLEŞMİŞ!..

İki seyyah Afrikanın vahşi ormanlarında dolaşırlarken bir yamyam kabilenin eline düşerler. Kolları bacakları bağlanan bu biçareler kabile reisinin huzuruna çıkarılır. Hayret!. Adamcağızlar kulaklarına inanamazlar. Adam harikulâde İngilizce konuşmaktadır. Seyyahlara, Avrupada geçirdiği yılları, Oksfort üniversitesinde nasıl edebiyat tahsil ettiğini anlatır.

Biçare seyyahlardan biri ümide kapılarak,

— Artık, medenî bir insan olmuşsunuz: der, herhalde bizi yemezsiniz!..

Kabile reisi gülümser,

— Evet! der, hakikaten medenî insan oldum. Şimdi insan eti yerken çatal bıçak kullanıyorum!..

ÖĞRENMİŞ

Doktor — Bu sabah daha iyi öksürüyorsunuz.

Hasta — Tabii, bütün gece prova yaptım.

YARININ TEHLİKESİ

Televizyonda garson — Buyurunuz, bayım, sizi telefonda istiyorlar.

CHURCHİLL NASIL ESİR DÜŞMÜŞ?

Eski İngiliz Başvekili Churchill, hâtıralarında Boer'lere nasıl esir düştüğünü anlatmaktadır. Zırhlı bir trenle ve bir kıta askerle beraber düşman hatlarına sokulduğu sırada hücuma uğruyorlar. Bir nehir kıyısında ve bir boğaz içindedirler. Tren şarapnel parçaları altında yoldan çıkıyor.

Churchill silâhlıdır. Fakat asker değil Morning Post gazetesi muhabiridir. Treni tekrar yola sokmak için en büyük gayreti o gösteriyor. Kurşun yağmuru devam etmektedir. Dağda bir çukur yere uzanmaktan başka çare yok.

Derken karşısına bir Boer süvarisi çıkıyor. «Atını durdurdu, silâhını çekti ve sert bir sesle bana bir emir verdi. Aramızda ancak 40 metrelik bir mesafe var. Derhal elimi belimdeki silâhlığa götürdüm. Ne göreyim? Tabancamın yerinde yeller esiyor!

Treni kurtarmağa çalışırken çıkarmış, sonra takmağa unutmuştum.

Boer bana nişan aldı. Atı, benim gibi taş kesilmişti. Dereye doğru bakıyordum.

Boer'in gözü silâhının arpacığında... tetiği çekti mi kurtuluş beklenemez. Ellerimi yukarıya kaldırmaktan, teslim olmaktan başka çare yok.

Harp esiri olmuştum. Boer tüfeğini indirdi, yanına gelmemi işaretle bildirdi. 1899 yılının 15 kasım günü idi.»

* * *

Üç sene sonra, Boer generalleri, tahribe uğramış memleketlerininin tamir ve islâhı için para istemeğe Londra'ya geldikleri vakit, Boer generali Botha yemekte yanıma düştü. Konuşurken ona nasıl esir düştüğümü anlatıyordum.

Beni sükût içinde dinleyen general, nihayet sordu:

— Tanımadınız mı? Sizi esir eden er ben idim!

Tanıdığım bütün insanlar içinde pek azı bu Boer generali kadar beni alâkadar etmemiştir. Onunla dost olduk. Dostluğuna büyük bir kıymet verdim.»

— Anne, babam da hizmetçi de göz hastalığına uğramışlar! Birbirlerini görünce göz kırpıyorlar!.

«Fransız Karikatürü»

KÜREK CEZASI

(Baştarafı 6 da)

melir gibi yaptı, çocuğu dizlerinin üstüne oturtup külotunu sıyırdı:

— Biraz müsaade ediniz, hanımlar.

Rüzgâr da inadına esip savurupor. Sert, cırlak bir kadın sesi:

— Aaa, tövbeler olsun, ne yapıyorsun, hanım. Desturun, kademhane mi burası?

Beriki de pür hiddet:

— Onu senden sormazlar. Biz de bilât aldık da bindik vapura. Benim işime karışamazsın.

Demoklosiyi biliyor musun sen?

— Vay, karıya da bak hele! Senin timoklezse benim kocam da kumserdi, anladın mı? Nurlar içinde yatsın, karakolun penceresinden başını uzatıp da gözlerini belertti mi ye di mahalle yerinden oynar da korkularından tir tir titreşirlerdi. Hele o titizliğini sormayın...

Heyecanı kabardı, sağa sola dönerek rahmetlinin titizlik hatıralarını yanındakilere nakletmeğe başladı. Kayın val dehanım da çocuğun işini bitirdi, kavganın alevlenmesine meydan kalmadı.

Ezile büzüle öbür tarafa geçtim. Gömlek kolları omuzlara kadar sıvalı, göğüsleri açık, briyantinli saçları dağılıp yüzlerine serpilmiş, sözüm ona sportmen mukallidi soluk benizli, sıska dört delikanlı ortaya kümelenmişler, hançerelerinden garip sesler çıkararak tepiniyorlar, sigaralarını derin derin çekerek dumanları etraf takilerin yüzlerine üflüyorlar.

Şişman bir yaşlı hanım sağ yumruğunu böğrüne dayayıp yüzünü ekşiterek vücudunu iki yana oynattı, homurdandı:

— Dizlerime kara sular indi. Ayakta durmaktan. Hele şu züppe kırıntılarının maskaralığı sinirlerimi gerim gerim geriyor.

Sesini yükseltti:

— Bana bak, oğlum. Ya şu ağzındaki zıkkımı at veyahut dumanını başka yere üfle. İçim döndü pis kokudan. Handiyse boşanacağım vallahi:

İskeleye geldik, dışarıya kendimi dar attım kaburgaların hâlâ ağrıyor.

Bizim vapur safamız işte bundan ibaret. Deniz havası aldım, kürek cezası mı çektim, ben de farkında değilim.

Çelebi, böyle olur bizde de gonser didüğün!

Cemâl Refik

İKİ HOŞ FIKRA:

BİLMEDİĞİ YERE KADAR

Nasraddın hocaya sormuşlar:

— «Nasara» ne kelime?

— Bilirim amma söylemem, demiş, zira bunu söylersem sora sora beni bir bilmediğim yere kadar götürürsün!

—o—

KEÇİ VE ŞEYTAN

Fakir bir köylünün azgın bir keçisi varmış. Kasabaya inerken hayvanı sağlam bir kazığa bağlayarak kulubesinin içine bırakmış.

Döndüğü zaman ne görsün? Keçi kazığı sökmüş, içerde her şeyi kırmış geçirmiş. Köylü bu manzara karşısında:

— Hay Şeytan hay, bak ne yapmış!

Deyince Şeytan görünmüş:

— Ben keçiye ne yapacağını öğretmedim; sade kazığını gevşettim! Demiş.

Uşak — Kont hazretlerinin denizi emirlerine âmadedir!

HEMEN HEMEN

İki arkadaş yolda karşılaşırlar:

Ali — Oo, Veli, nereden

Veli — Doktordan.

— Ya! Bari neyin olduğunu anlayabildi mi?

— Hemen hemen.

— Nasıl, hemen hemen?

— Anlatayım, cebimde 10 lira 35 kuruş vardı 10 lira istedi.

«YA RABBİ! YA RABBİ!»

Sultan Hamid devrinde vükelâ konaklarına devam eden «Sarıklı Hüsam efendi» isminde biri vardı. Bir nikâh cemiyetinde bulunduğu sırada rica etmişler:

— Düayi da teberrüken sen ediver!

Demişler. Hoca sarıklı, hattâ sarıklı olmasıla maruf amma bu şöhret ters mânada, sarığına rağmen sarıklılıkta alâkası bulunamadığından...

Asıl sanatı hanendelik ve eğlendirmek. «Düa et!» yerine «gazel oku!» deseler hünerini gösterecek.

Maamafih ellerini açmış, gözlerini yummuş, vecd-ü şevk ile başlamış:

— Ya Rabbi! Ya Rabbi!

Fakat ötesi yok. Bu «Ya Rabbi!»ler beş, on defa tekerrür edince yanında bulunanlardan biri eteğini çekmiş:

— Hocafendi, demiş, «Ya Rabbi!» yetişir, artık ne söyleyeceksen söyle!.

Hoca başını çevirmiş:

— Dua edeceğim amma aklıma bir şey gelmiyor! Demiş.

DÜNYAYI DELİLER İDARE EDİYORMUŞ ONU'YA BİR RAPOR VERİLECEK!

Pomeranyalı doktor Frida Karstorning, tanınmış bir akıl ve ruh hastalıkları mütehassısıdır; bilhassa meşhur adamları tedavi etmekle maruftur.

Bu kadın doktor, geçenlerde bir konferans vermiş, demiştir ki:

— Dünya ihtilâfları bütün insanların, bilhassa idare başında bulunanların sinir sistemini sarsmıştır. Mubalâğaya kaçmadan iddia olunabilir ki, şu sırada şuuru bozulmuş milletleri deliler idare etmektedirler. Harp tehlikesi buradan geliyor.

Binaenaleyh politika adamlarını tedavi lâzımdır. Meselâ mösyö Staline ve Molotov ciddî ruh hastasıdırlar. Amerikan, İngiliz, Fransız ricali arasında da hastalar vardır. Filvaki bunları şifaya götürmek imkânsızdır amma azçok selâha sevk mümkündür. Zaten yakında ONU'ya bir rapor vereceğim!»

TASARRUF İCABI!.

Bay (R...) yeni bir motosiklet almıştı. Geçen gün, Floryaya gitmek üzere Beyazıt meydanından geçerken, belki ikiyüz kiloluk, gayetle şişman bir kadına çarptı. Allahtan yavaş gidiyordu! Kadını orada bulunanların yardımı ile yerden kaldırdı ve eczacı Bay Cemilin eczanesine götürdü.

Kadıncağızın yarası ağır değildi. Pansıman yapılıp, hafif berelere tendürdüyot sürülürken orada bulunanlardan biri (R...) ye,

— Be birader! dedi. Doğru bayanın üstüne gideceğine şöyle yan tarafından dolaşamadın mı?

Hazır cevaplığı ile meşhur olan eczacı Bay Cemil atıldı:

— Bay, herhalde benzinden tasarruf etmek istemiştir...

— Eyvah! Kocam bizi bir deteklifle takip ettiriyor!

«Fransız Karikatürü»

31 Ağustos 1949

Keşidemizde

— 66 —

Adet zengin para ikramiyeleri

Şansınızı denemek için, Bankamızda (100) liralık bir hesap açmayı unutmayınız ve acele ediniz.

T. GARANTİ BANKASI A. O.

HİKÂYE

SÖNEN OCAK

Epey zamandır arkadaşım Saimi görememiştim. Soğuk bir Şubat günüydü, dairesine gidip sordum. Hasta olduğunu söylediler. Evinin adresini alıp gitmeği düşündüm. Oturduğu yer epeyce de uzaktı. Kasımpaşanın ihmal edilmiş bir mahallesinde oturuyordu. Bu kış günü orlara gitmek için epey kabadayı olmak lâzımdı. Her ne bahasına olursa olsun gitmeğe karar verdim. Şişhaneden Kasımpaşaya ininceye kadar ne kadar zorluk çektiğimi anlatamam. Yerler donmuş, yürünmiyecek bir hale gelmişti. Beş dakikalık yolu on beş dakikada alabildim. Vakit de akşam olmak üzere idi. Hava kararıyor, yağışsız soğuk insanın ciyerine kadar işliyordu. Bu ara yanımda incecik bir ses işittim. Başımı çevirince gördüğüm manzara hakikaten de acıklı idi. Yedi yaşlarında kadar ufacık bir yavru, yalınayak, yırtılmış mintanından vücudunun muhtelif yerleri görünüyor, morarmış ellerini ara sıra ağzına götürüp bir taraftan hohluyor, diğer taraftan da koltuğunun altında sakladığı gazetelerden bir tane alıp bana uzatıyordu. «Beş kuruş ağabey, okumazsan da paket yaparsın.» Bu küçük yavruya karşı kalbimde bir acı belirmişti. Ellerim titriyerek çocuğun eline bir lira sıkıştırıp bir gazete aldım. Yavrucak «bunun üzerini verecek para yok ağabey» dedi. Üstünün kendisinde kalmasını söylediğim zaman siyah parlak gözlerini açarak adeta haykırdı. «Ben dilenmiyorum, gazeteyi beş kuruşa satıyoruz, alınız paranızı» diyerek ağlaya ağlaya yanımdan uzaklaştı. Donmuş kalmıştım. Kendisine söyliyecek bir kelime bulamadım. Bu Türk çocuğunun asaletini düşündüm. Gözlerim dolu dolu olmuştu. Ey Tanrım bazan haksızlık ediyorsun diyerek âdeta isyan eder gibi söylendim. Epey yol aldıktan sonra elimdeki adrese yaklaşmıştım. İşte ayni sokak. Yarabbi ne sokak bu. Her adımımı atışımda güçlük çekiyordum. Üstelik ışık da yoktu. Elimde kibrit, numaralara bakıyordum. Nihayet bulabilmiştim.

— Bu gece geldiğin çok iyi oldu. Ben de sana bir mektup yazdırmayı düşünüyordum.

Hastalığı hakkında bir kelime sormağa cesaret edemediğimi anlayan arkadaşım «Sana gücüm yettiği kadar hastalığımdan kısaca bahsetmek isterim.» Kendisini yormamasını ısrar ettimse de dinlemedi.

— Biliyorsun beş senedir... memur bulunuyordum. Aldığım pek çüz'i bir para ile karımı ve biricik yavrumu çok güç idare edebiliyordum. Gittikçe hayat pahalılaşıyor, önü alınmaz bir hal alıyordu. Bu şartlar dairesinde ailemi geçindiremiyeceğimi ve onların sefalete sürüklenmekte olduklarını anlıyordum. Nihayet verdiğim bir karar beni memnun etmişti. Vezifem harici bir iş bulmağa başladım. Öyle olduğu halde yine güç hal ile idare oluyorduk. Bir taraftan işin çokluğu, diğer taraftan sefalet nihayet beni yatağa düşürdü. Hangi hastahaneye baş vurdumsa yer yok cevabını aldım. Nihayet hastalığımı kendim tedaviye mecbur oldum. Arkadaşım bunları anlatırken ara sıra kesik kesik öksürüyor, bir bez parçasiyle ağzını kurulamağa çalışıyordu. Sonra yine sözüne devam ederek:

— Üç aydır yatıyorum. Bütün ev eşyamı satmak mecburiyetinde kaldım. Hattâ sırtımdaki elbiseyi karımın mantosunu bile. Gıda ve ilâç fiatları dehşetli, geçim çok berbat. Görüyorsun evimizin sokaktan farkı ne? Bu yüzden çocuğumu da mektebinden aldım. Artık satacak bir şeyim kalmadı. Babasının kapusunda onun hizmetinde bulunanlara şimdi zavallı karım çamaşıra gidiyor Bunları söylerken baş ucunda duran kadına şefkat ve merhamet dolu gözlerle bakıyordu. Çok yorulduğu halinden anlaşılıyordu.

«Yeter kardeşim, dedim üzme kendini hepsi düzelir.» o tebessüm etmeğe çalışarak «Artık benim için her şey bitti, onları sana emanet ediyorum.» derken gözleri sabit bir noktaya dikilmişti.

Bu arada kapunun zili hızlı hızlı çalmağa başladı. Genç kadın derhal dışarıya koşmuştu. Bir dakika sonra arkasında bir erkek çocuğuyle odaya girdi: Ağladığı kızarmış gözlerinden anlaşılan bu yavru biraz evvel sokakta rastladığım gazeteci çocuktu.

— Fethiye biraz su.. Hepimiz hastaya doğru döndük. Bu anda arkadaşım kriz geçiriyor, acaip haller alıyordu. Genç kadın üzerine eğildi «Saim, Saim» diye haykırdı. Ses yoktu. Derhal nabzını tuttum. «Saim, kardeşim» diye seslendim. Yine cevap vermedi. Bu sırada küçük yavrunun hali yürekler acısı bir manzara idi. Babasının göğsüne kapanarak Babacığım. babacığım aç gözlerini, baba baba» diye hıçkırıyordu. Ne yazık ki artık o ne bu hıçkırıkları ve ne de yalvarmaları işitmiyordu.

Pakize BAŞARAN

Tiyatrocu Papaz

Her kurul ayakta durabilmek, canlılığını koruyabilmek için zamana ayak uydurmak mecburiyetindedir. Aksi halde yıkılmağa, ölüme mahkûmdur...

Paris civarındaki ufak köylerden birinin papazı bu hakikati kavramış ve ona göre hareket etmiş. Bakınız nasıl!

Bu ufacık köyün ahalisi iyi yemesini, iyi içmesini sever, dünya işlerini göz atmağa vakit bulamazlarmış. Tabii böyle bir muhitte bulunan kilisenin ve papazın hâlinin duman olduğunu söylemeğe lüzum var mı?..

Papaz efendi, gün geçtikçe harap olan mabede gözü iliştikçe yüreği parçalanır, kendi kılığına kıyafetine baktıkça içinden kan ağlarmış.

Bakmış olacak gibi değil! Buna bir çare bulmazsa, kilise taş yığını haline gelecek, kendisi ise, meşhur keçi bilmecesindeki dağdan, taştan gelen enişteye dönecek!..

Düşünmüş, taşınmış ve buna bir hal çaresi bulmuş. Borç edip, harç edip mabedin tam karşısına muazzam bir tiyatro salonu yaptırmış. Paristen, tiyatro kumpanyaları, dansözler, canbazlar getirtiyor, provalarda bizzat bulunuyor, rejisörlük ediyormuş. Bu din adamının sahneye koyduğu oyunlar, danslar o kadar açık saçıkmış ki, Paristen bile bunları seyretmeğe akın akın geliyorlarmış.

Şimdi, tiyatrocu papaz kelleyi kulağı düzmüş. Kiliseyi güzelce tâmir ettirmiş ve içini gümüş levhalar, nadide eşya ile tezyin etmş. Baldır bacak göstererek kazandığı bu paranın büyük bir kısmını dinsizlikle mücadele eden bir katolik gazetesine gönderen bu akıllı papaz Tanrı uğrunda çalışanların başında geldiğini iddia etmekte imiş. Bu iddiasında haksız değil, değil mi?..

DİYECEK SÖZ YOK

Doktor Alfred Ädler, Amçrikanın tanınmış ruh hastalıkları hekimidir. Bir gün konferans verirken mariz ruhlu imamları en az tekemmül etmiş uzuvlarıla büyük işler yapmak istediklerini söylemiş ve demiştir ki:

— Meselâ teneffüs cihazları pek zayıf gençler koşucu olmak sevdasına düşerler. Gözleri iyi görmeyenler ressamlığa kalkışırlar. Böyle daha bir çok misaller vardır.

Salonda bir ses yükseldi:

— Doktor, bu sözlerinizden anladığıma göre, akılca zayıf olanlar da galiba ruh hastalıkları hekimliğine merak salıyor!

BÖYLESİ DE VARDIR

Yaşlı bir doktor, zengin olsun, fakir olsun, her çağırıldığı hastaya koşardı. Fakat artık yorgunluk duyuyordu. Bir geceyarısı onu uyandırdılar; hastaya götüreceklerdi. Sordu:

— Paranız mar mı?

— Var.

— Öyleyse karşı sokaktaki yeni doktora gidiniz. Zirâ parasını ödeyecek kadar hali, vakti yerinde bir hastaya gidecek kadar sağlam değilim!

KARABİBER: HARP SİLÂHI..

Birleşik Amerika Devletleri dünya üzerinde mevcut birtakım maddeleri stratijik olarak vasıflandırmakta ve muhtemel bir harpte kullanmak üzere şimdiden büyük miktarda stoklar yapmaktadır.

Tabii, dünyanın en zengin bir devletini geniş ölçüde alışlarda bulunduğu bu maddelerin fiatlarının baş döndürücü bir süratle yükseldiğini söylemeğe lüzum var mı?

Şimdi öğrendiğimize göre, yemeklerimize çeşni ve lezzet veren karabiberin pahalılaşmasındaki hikmet ne imiş biliyor musunuz? Amerika Birleşik Devletleri bu nesneyi de stratejik maddeler listesine ithal etmişmiş...

Karabiberin müstakbel bir harpte rolü ne olabilir, acaba? Herhaldę ele geçirilen düşman propagandacılarının ağızlarına, burunlarına sürülmek, olsa gerek!..

PARMAKLARINDA İZ OLMAYAN ADAM

Şu dünya garabetlerle doludur vesselâm! Yok, yoktur!.. Sekiz ayaklı öküzden tutunda, iki kaşlı insana kadar her şey mevcuttur...

Fakat, son zamanda Japonyada karşılaşılan bir hâdise dünyada eşine, emsaline tesadüf edilmeyen acaip bir vaka imiş.

35 yaşlarında bulunan bir Tokyolu Japon'un parmaklarında iz namına bir şey yokmuş; derisi bir mermer parçası kadar düz ve cilâlı imiş...

Amerikan ve Japon ilim adamlarını ziyadesile meşgul eden bu hâdise karşısında, żabıta makamları başka türlü hareket etmişler. Parmaklarında iz olmayan bu adamın, bir hırsız çetesi için nasıl bir kıymet ifade edeceğini ve onun vasıtası ile işlenen hırsızlık ve cinayetlerin, yer yerinden oynasa, meydana çıkarılmayacağını düşünerek polis kadrosuna almışlar.

Hâni, hikâye pek meşhurdur. Zemanı evailde adamcağızın biri iş zımnında Anadoluya gitmiş. Yolu bir kasabaya uğramış. Ramazan ayı imiş, doğruca camie gitmiş ve cemaatla beraber teravi namazına durmuş.

Adamcağız namaz kılarken bir şey dikkat nazarını çekmiş. Cemaatın içinde ak sakallı, gün görmüş, âlim ve fazıl gösterişli insanlar olmasına rağmen, imamet makamında olan at hırsızı suratlı, meymenetsiz herifin biri imiş. Üste de namaz surelerini baştan aşağı yanlış okuyor, yanlış yatıyor, yanlış kalkıyormuş.

Adamcağız bin bir müşkilât içinde namazı kıldıktan sonra camiden çıkarken yaşlı başlı adamlardan birine sokularak sormuş:

— Êfendi hazretleri! Bir şey merakımı mucip oldu. İçinizde imamet mevkiine lâyık pek çok insan bulunduğu halde, böyle cahil bir insanın arkasında namaza durmanızın sebebi nedir?

Yaşlı başlı zat gülümsemiş,

— Efendim! diye cevap vermiş. O herif kasabamızın en namussuz, en alçak bir hırsızıdır. Teravi sırasında pabuçlarımızın çalınmaması için, onu imamet mevkiine geçirip gözümüzün önünde bulunduruyoruz!..

Şimdi, Japon polisleri de, bu parmak izi olmayan adamı içlerine alarak, aynı şekilde hareket etmiş olmuyorlar mı?..

Menfaatinizi korumak istiyorsanız
AYDEDE
ye ilân veriniz çünkü:
AYDEDE
de çıkan ilânların ömrü bir günlük
değildir.

AYDEDE

SİYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	6 Lira
»	Memleket dışı	11 »
1 Senelik	Memleket içi	11 »
»	Memleket dışı	21 »

ÖĞRETMENE CEZA!

Amerikada genç bir öğretmen kızın, işaretlere aldırmadığı için, polis otomobilini durdurur. Aralarında bir münakaşa başlar kız zabıta memuruna ağır sözler söyler. Karakola giderler. Polis komiseri öğretmene der ki:

— Öğretmensiniz, öyle mi? Mükemmel! Çoktan beri bir arzum vardı; bana bunu yapmak fırsatını verdiniz. Yıllardır beklediğim oldu. Şuraya oturunuz, kalemi elinize alınız ve 500 defa «işaretlere aldırmadım» cümlesini karalayınız... Tam 500 defa! Yoksa hakkınızda takibata girişirim, hapis cezası yersiniz!

T. C.

ZİRAAT BANKASI

1949 ikramiye tutarını

300.000 liraya

yükseltmiştir.

4 Çekilişin her birinde

25.000
10.000.
5.000, liralık

İkramiyelerden başka 1000 lira ile 50 lira arasında 458 muhtelif ikramiye vardır. Şansınız yar dım ederse istediğiniz yerde, istediğiniz EVİ, ARSAYI, TARLAYI, EŞYAYI alabilirsiniz.

ÇEKİLİŞLER:

28 Şubat - 30 Mayıs

31 Ağustos - 30 Aralık

İkramiyelerden faydalanmak için keşide yapılacak ayın üçüne kadar vadesiz tasarruf hesabında 100 lirası bulunmak ve bu miktarı çekiliş tarihine kadar devamlı şekilde muhafaza etmek kâfidir. Aynı müddet zarfında hesaplarında 100 liradan fazla bir bakiyeyi muhafaza edenler her 500 lira için ayrı bir kur'a numarası alırlar.

BU NE REZALET

Harp yıllarında tonlarca para kazanmıştı. Okuması yazması bile meçhul olduğu halde, gazeteciliğe heves etti. Kesenin ağzını açıp matbaa kurdu, bütün tanınmış yazıcıları topladı.

Gazete çıkmağa başladı. Sayın patron her gün erkenden matbaaya geliyor, akşama kadar her işe burnunu sokuyordu.

Bir gün yazı işleri müdürünü odasına çağırdı. Hiddetinden ateş püskürüyordu.

— Bu ne rezalet! diye feryat etti:

Yazı müdürü şaşırmıştı; hayretle sordu:

— Ne var efendim?

Münevver (!) gazete sahibi:

— Daha ne olacak! diye kö pürdü. Bu heriflere, fıkra yazmaları için avuç dolusu para veriyorum, yazıları başka gazeteler basıyor. Ben böyle şeye göz yumamam!..

Sayın patron gazetelerdeki basın hülâsalarından bahsediyordu:

RUH HEKİMİ LÂZIMMIŞ

Amerikalı bir sinema yıldızı, ahpaplarından bir kadına telefon etti:

— Kocam, aleyhime boşanma dâvası açıyormuş.

— Ey, ne yapacaksın?

— Vallahi şaşırdım kaldım.. Zira ruh doktorum tatilde...

HÜVİYET CÜZDANI GÖTÜRÜYORMUŞ!..

İngilterede cin, peri, hayalet hikâyeleri pek revaçtadır. Bir çok eski şatoların, konakların içinde hayaletlerin, cadıların yaşadığı söylenir ve halkta buna inanır. Bu fıkra son zamanlarda bütün İngiltere de ağızdan ağıza dolaşmakta imiş.

Mehtablı bir gecede iki arkadaş bir mezarlıktan geçerken karşılarına bir hayalet dikilmiş,

— Merhaba, arkadaşlar! demiş.

İki arkadaş korku içinde,

— Merhaba efendim! diye cevap vermişler.

Hayalet istifini bozmadan sözüne devam etmiş:

— Arkadaşlar! demiş. Sıhhat bakanlığının doktorları ve dişçileri millileştirdiğini ve içtimai yardım kurullarının halka maliyet fiatına takma diş yaptırdığını haber aldım. Fırsat bu fırsat! bir tane de ben yaptırmağa karar verdim, oraya gidiyorum!..

İki arkadaş, «Ya! Pek iyi olur!..» demişler ve oradan uzaklaşmışlar.

Ertesi gece aynı saatte.. oradan geçen yolcular aynı hortlakla karşılaşmazlar mı? Fakat, bu sefer sırtına koca bir mermer mezar taşı vurmuş, ıhlıya puflıya sürüklemeğe uğraşıyor.

Yolculardan biri,

— Hayrola! demiş. Mezar taşını nereye götürüyorsun?

Hortlak şöyle yüzlerine bakmış,

— Takma diş yapmak için İçtimai Yardım Kurulundan hüviyet cüzdanı istediler, ben de bunu götürüyorum!.. cevabını vermiş...

HIRSIZLIĞA KARŞI İCADLAR

Otomobil hırsızlıklarına karşı Amerikada yeni bir muhafaza sistemi cihazı icad edilmiştir: Otomobil çalındıktan bir kaç, kilometre son ra benzin kesilmekte, bir im dat düdüğü ötmeğe başlamakta ve arabanın arkasında ışıkla şu yazı okunmaktadır: (Çalınmış otomobil)

Banka, büro ve apartmanlarda ise bu işi gizli fotoğraf makinaları görmekte ve hırsızların resmini çekmektedir.

T. GARANTİ BANKASI'nın

1949 İkramiye keşidelerine iştirâk ediniz.

12 ayda 12 çekiliş

Senede:

1465 Adet para ikramiyesi,
3000
1500
1000 Liralık büyük ikramiyeler.
200,000 Liralık GARANTİ APARTIMANININ 2 dairesi
2 Kıymetli Arsa (İstanbul ve İzmir'de)
2 Lüks otomobil.
396 adet ÇOCUK DOĞUM GÜNÜ Hediyeleri.
100 Liralık bir hesapla bütün çekilişlere ve 25 lira ile
1-13 Yaş arası çocuk hesapları keşidesine girersiniz
Her 100 Lira için ayrı bir kur'a numarası verilir.
Hesapların keşide gününe kadar düşürülmemesi şarttır.

Okul tasarruflariyle diğer para biriktiren müesseseler mevduatına en müsait faiz verilir ve bütün ikramiyelere iştirâk ettirilir.

Tafsilât gişelerimizde...

NE DERSİN?..

Bizim meşhur palavracı avcılar kahvede oturmuşlar, boyuna savuruyorlardı.

Bir aralık (D...),

— Benim yeni köpeği gördün mü? dedi.

(Ş...) omuz silkerek,

— Gördüm, dedi, kırtipil bir şeye benziyor!..

Bu cevap (D...) nin cinlerini başına çıkartmıştı.

— Bu köpeği senin ecdadın görmemiştir, dedi. Geçenlerde bir pazar günü erkenden evden çıktım, sabah kahvesine (A...)lara gittim; Hayvan kokumu almış, tam üç saat sonra gelip beni orada bulmaz mı? Buna nedersin?..

(Ş...) omuzlarını silkti,

— Hiç! Ne diyeceğim!.. Sık sık yıkan derim«.. diye cevap verdi.

NASIL RAZI OLMASIN?

(Çocuksuz aile için kiralık daire) diye gazeteye bir ilân verdiler. Ertesi gün kapı açıldı, 5 yaşında kadar bir erkek çocuk göründü. Gayet ciddi tavırla dedi ki:

— İlânı okuduk; daire tutulmadı, inşallah...

— Hayır, henüz boş.

— Benim çocuğum yok. Benimle babam ve anam oturacağız!

Ev sahibi razı oldu.

100 METRE KUMAŞTAN 1 ELBİSE

Meşhur kadın terzisi Worth hatıratında 100 metre kumaştan yaptığı bir tuvaletten bahsetmektedir.

Gebeliğini örtmek için Fransız İmparatoriçesi Eugénie ilk defa fazla kumaş kullanılan kabarık elbiseler giymeğe başlamış, sonra gene hamile olan kraliçe Victoria bu modaya baş vurarak 60 - 70 metre kumaş giden elbiseden giymiştir.

HANIMELİ

Türkiyenin en güzel kadın gazetesidir, her kadının mutlaka her zaman alması şarttır.

Sahibi: F. KARAY
Yazı işlerini fiilen idare eden: M. Nevzat YİĞİT
İdare yeri: Cağaloğlu Türbedar Sokak No: 18 İstanbul
Dizildiği ve Basıldığı yer: Dr. Nuri AKÇA Matbaası